

395

3

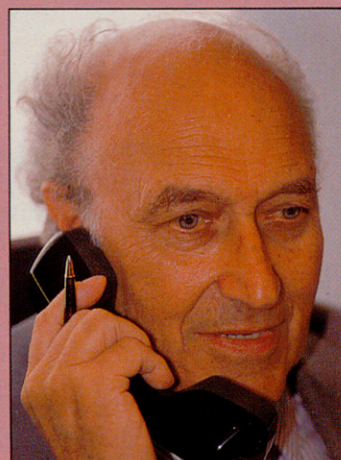
juliol/agost
1990

LA MUNICIPAL

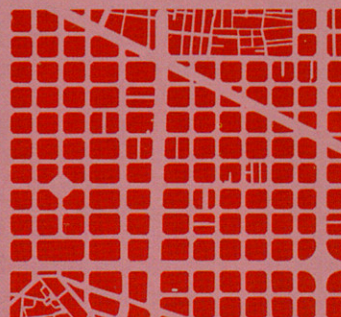
dels funcionaris,
tècnics i polítics
de Barcelona

Mirem Barcelona
amb ulls de vacances
Com estan
les jubilacions?
Actualitat
del Modernisme
«Turisme Atenció»,
una experiència pilot
única a Europa

Frederic Rahola,
Síndic de Greuges,
un home
per al diàleg

Hem oblidat
Ildefons Cerdà?

Neix l'IMI,
després de 60 anys
d'informàtica
municipal

La formació
de Personal
a l'Ajuntament
de Barcelona

Què en penses
dels concursos interns?

Arxius Municipals,
un viatge
al desconegut

Director:
Toni Puig

Consell Assessor

President:
Guerau Ruiz Pena

Membres:
Francisco Longo, Ferran Mascarell,
José Luis Giménez, Josep M. Figueras,
Manuel de Forn, Manuel Tuñí,
Enric Casas, Angela Vinent,
Carme Turró, Manuel Villalante.

Secretari:
Irene Pagés

Edita:
Ajuntament de Barcelona.
Regidoria de Presidència

**Fotocomposició, fotomecànica
i impressió:**
Impremta Municipal. Exp. 9002189
Dipòsit legal: B. 14.742-1990

Disseny gràfic:
Ferran Cartes/Montse Plass

Fotografia:
Jaume Soler, Oficina Tècnica d'Imatge

Col·laboren en aquest número:
Josep M. Ainaud de Lasarte, Blas Alascio,
Marta Balaguer, Toni Batllori,
Pere Duran, Ricard Pedrals,
Lluís Permanyer, Gabriel Pernau,
Daniel Romaní, Tísner, Educació,
Formació de Personal, Guàrdia Urbana,
IMAE, Parcs i Jardins, Salut Pública.

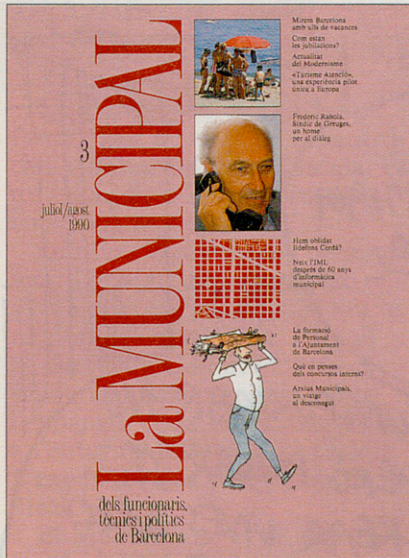
A la secció Debat Obert:
M. Àngels Alonso, Pilar Boguñà,
Eduard Cabús, M. Àngels Fernández,
Aurèlia Fernández, Lluís Fontanals,
Isaac Gutiérrez, Bernardo Hernández,
Anna Homs, Enric Llarch, Imma Miret,
Oriol Morillo, Josep Munt,
Dionisio Ortiz, Antoni Plasència,
Núria Pons, Helena Serrasolses,
Fernando Wilhelmi.

Adreça:
Plaça de Sant Jaume,
Regidoria de Presidència.
08002 - Barcelona
Tel. 302 42 00

Sumari

Editorial	Dia a dia treballem per a la qualitat de vida de la ciutat. La monotonia de la feina quotidiana no és espectacular, però és la que fa avançar la qualitat dels nostres serveis.	3
Ganyotes	Barcelona: ciutat del disseny estratègic!	4
Fets i projectes	Algunes notícies que cal destacar i recordar.	5
Els quatre cantons	Mirem Barcelona amb ulls de vacances. Si us quedeu a la ciutat, redescobriu-la. Val la pena!	6
	Com estan les jubilacions? No gaire bé. Però els jubilats es mouen, opinen i treballen.	7
	Actualitat del Modernisme. Fins gairebé finals d'any, el nostre modernisme serà un tema de debat i admiració.	8
	«Turisme Atenció», una experiència pilot única a Europa. Li roben la bossa i les vacances se'n van en orris. No es preocupi, senyora. L'atendrem.	9
Entrevista	Frederic Rahola, Síndic de Greuges, un home per al diàleg. Conversa amb un home tranquil que acull les queixes dels ciutadans, les exposa en to de diàleg i obté resultats.	10
Des de la ciutat	Hem oblidat Ildefons Cerdà? Sembla que tenim algun deute pendent amb l'urbanista de l'Eixample.	13
Ajuntament endins	Neix l'IMI, després de 60 anys d'informàtica municipal. Qui s'ho hauria d'imaginar que això de la informàtica sigui tan vell a l'Ajuntament? I tan actual.	16
Dossier	La formació a l'Ajuntament de Barcelona. Per què cal, als anys 90, estar en un procés constant de formació? Quins programes bàsics s'ofereixen?	D/17
Reportatge	Arxius Municipals, un viatge al desconegut. Tenim 33 quilòmetres de prestatgeries. Què s'hi conserva? És un autèntic laberint? És fàcil trobar el què es busca?	19
Debat Obert	Què en penses del concursos interns? Un tema de rabiosa actualitat que aixeca polèmiques, alegries i disgustos.	26
Amanida de notícies	Excel·lent amanida d'estiu, variada i completa.	30
Agenda	Amb suggeriments per a les vacances. Recomanada	34

Dia a dia treballem per a la qualitat de vida de la ciutat

La dinàmica de la societat i el procés accelerat de transformació al que estem sotmesos condueix, moltes vegades, a valorar més els projectes nous i espectaculars que no l'esforç necessari per garantir el funcionament, dia a dia, del que està en marxa, i anar-hi introduint millores puntuals i efectives.

La qualitat de vida dels ciutadans és un concepte molt ampli, però depèn en gran part de la qualitat i del funcionament correcte dels serveis existents i de la seguretat en el seu sentit més extens: davant qualsevol canvi en les condicions de vida, físiques o laborals; davant qualsevol agressió de l'entorn, el ciutadà ha de saber que té una resposta dirigida a resoldre el problema eficaçment.

La qualitat de vida també depèn d'una bona convivència i de la qualitat del medi ambient. Depèn de l'elaboració de normes de conducta ciutadanes, urbanístiques, de tràfic, sanitàries, de neteja, d'utilització dels espais públics, preservació de la natura, etc. Depèn l'existència de responsables del control del compliment d'aquestes normes que afecten la vida quotidiana dels ciutadans. També de l'establiment d'unes relacions entre l'Administració

i el ciutadà basades en la qualitat de l'atenció, l'eficàcia i l'eficiència i l'actitud oberta en la recerca de respostes i solucions. I depèn, també, de la qualitat de l'ensenyament i d'assegurar, posant-hi els mitjans, que la desigualtat d'oportunitats no es provoca en l'origen per deficiències educatives i d'escolaritat. Depèn de l'habitatge i de les possibilitats d'inserció laboral. I dels transports públics i els seus serveis. Depèn...

Moltes d'aquestes tasques, tan l'Ajuntament com administració més propera al ciutadà, les executeu amb un treball diari que no és espectacular, no és noticable, però és on hi ha dedicats més recursos humans i econòmics, perquè són tasques imprescindibles.

Un bon criteri per valorar el possible èxit de les novetats és avaluar com funciona allò que ja existeix, perquè en el moment que la novetat deixi de ser-ho passarà al paquet del dia a dia. Això, que és tan obvi, cal posar-ho en evidència. Perquè els treballadors municipals i els ciutadans siguem conscients que la resolució dels problemes de la vida quotidiana és un treball difícil i anònim i, alhora, el gran factor d'èxit de l'Ajuntament i de la ciutat.

Si de debò l'Ajuntament funcionés malament, si la ineficàcia fos l'element clau per determinar la qualitat professional dels seus treballadors, no tindríem Barcelona, tindríem una amalgama caòtica, sense nom, sense vida i sense futur |

Barcelona:
ciutat
del disseny
estratègic!

El Quadrat d'or de l'Eixample

L'espai central de l'Eixample és un espai de qualitat urbanística i arquitectònica majúscula. És un espai d'or. Tan important com el Barri Gòtic.

Qui ho vulgui veure i comprovar, d'una manera científica, viva i amb els propis ulls, ara té una oportunitat única. Perquè l'Olimpíada Cultural ha obert una magnífica exposició sobre l'expansió de la Barcelona antiga a l'entorn del Passeig de Gràcia. L'exposició és a l'edifici de la Pedrera.

El Modernisme es va encarregar de teixir, sobre el canemàs que Ildefons Cerdà va dibuixar, una filigrana de façanes, vitralls, portals, escales, decoracions amb guix, ...amb un brodat singular. L'exposició de la Pedrera ho confirma. No us l'la perdeu. És arquitectura viva.

I ara que el temps és òptim, dediqueu-vos a caminar per l'Eixample i a badar davant els cent-cinquanta edificis que l'Olimpíada Cultural ha catalogat com d'interès fort. Perquè a més d'en Gaudí, Domènech i Montaner o Puig i Cadafalch, hi ha arquitectes que, a l'Eixample, han sabut construir amb gust.

Passejant-vos-hi comprendreu l'esforç titànic d'una Barcelona amb mentalitat nova, que optava per la revolució industrial i passava del món rural a l'urbà amb una voluntat de ser europea, culta, burgesa i avantguardista.

Res millor que mirar un pèl el passat ara que reconstruïm i acabem Barcelona.

Noves sales de govern

L'Ajuntament, encara que sigui tan gran, no tenia sales adequades per fer-hi reunions llargues. Era impossible reunir un grup mitjà de persones en una sala que disposés de bona visibilitat i condicions acústiques adequades.

L'edifici antic té sales molt agradables i plenes d'art, però no són gens funcionals. No disposa d'espais per fer-hi rodes de premsa, cosa indispensable en un Ajuntament com el de Barcelona. La mateixa Comissió de Govern, durant un temps i per a debatre i prendre decisions, va refugiar-se a les Sales de Govern de la Zona Franca.

Per això s'ha disposat, a l'edifici novíssim, un espai totalment pensat per a les finalitats que ha de complir: servir per a les reunions de la Comissió de Govern, del Consell Municipal Permanent i d'altres òrgans de govern, i per a convocar-hi rodes de premsa. Disposa d'un equip de megafonia, a l'últim crit, està preparat per a la traducció simultània i disposa dels endolls necessaris per a connectar-hi la televisió i la ràdio.

L'espai és còmode, funcional i modern.

Guia d'Entitats de la Gent Gran

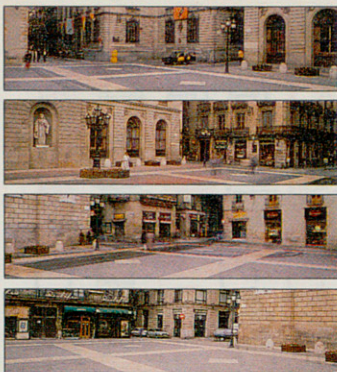
La gent gran s'organitza a Barcelona. A la ciutat hi ha una progressiva evolució demogràfica que potencia l'envelliment de la població i fa que apareguin noves problemàtiques i necessitats a les quals, els poders públics han de donar-hi una solució.

Per conèixer el sector associatiu de la gent gran i constatar la seva activitat social i cultural s'ha editat, des de l'Ajuntament, la «Guia d'Entitats de la Gent Gran de Barcelona». Una guia amb una portada esplèndida, plena de cadiretes de passeig per pensar, badar, somniar i proposar als qui són grans i qui, des d'aquesta casa, treballen amb la gent gran de la ciutat.

La guia recull les entitats i associacions que són presents als diferents barris i Districtes de la ciutat i indica, també, els equipaments municipals que estan funcionant en cada Districte.

La guia contribuirà a conèixer millor el moviment ciutadà dels avis i a connectar més ràpidament amb aquelles associacions i grups territorials que es necessiten per fer un projecte, debatre un programa o consensuar una proposta.

La societat civil barcelonina de la gent gran no està asseguda còmodament en una cadira: es mou i camina àgilment!

Mirem Barcelona amb ulls de vacances

«I ara, si ja la tinc molt vista! Treballant i vivint a Barcelona, ja hi passejo prou. Quan puc, me'n vaig».

Ningú no s'estranyaria massa de trobar aquesta resposta de boca de molts barcelonins, convençuts que el seu lloc de residència habitual no té secrets o que, si n'hi ha, no cal córrer a descobrir-los. Potser per manca de temps o d'interès. O, potser, per aquella fràgil seguretat de pensar que allò que tenim a casa nostra i val la pena conèixer és, senzillament, tan a prop, que qualsevol altra dia...

I així, per una raó o per una altra, sovint hem d'esperar a rebre la visita d'aquells amics llunyans que vénen a Barcelona amb la curiositat desperta i la capacitat d'observació que dona el temps efímer en un lloc desconegut, per recórrer els carrers de la nostra ciutat amb ulls diferents. Tan diferents que sovint deixen de «veure» el quotidià per «mirar» allò que, de sobte, ens sembla nou. I és que l'actitud receptiva i permeable envers allò que ens envolta, sembla que s'accentua quan un és fora de casa i dedica voluntàriament el seu temps a passejar, a badar, a observar...

Quants de nosaltres no em ensenyat Barcelona en el nostre paper d'amfitrions, i ha estat aquella l'ocasió d'entrar per primera vegada al Museu Picasso, o d'aturar-nos a contemplar la ciutat i el port des del capdamunt de Montjuïc, o de passejar per aquella mena de jardí arquitectònic, o d'arquitectura ajardinada, que només es troba al Parc Güell?

Sincerament, crec que és una llàstima -tot i que està prou bé-haver d'esperar que siguin els de fora, qui ens demostrin que Barcelona es mereix més d'una passejada atenta. Segurament hi ha molts barcelonins que, per atrafegats o per indiferents, amb prou feines s'han mirat la casa Batlló, quan els japonesos, per exemple, li rendeixen un culte fotogràfic quasi permanent. Darrerament, cada vegada més artistes, arquitectes, dissenyadors i gent de tot el món, hi troben, a la nostra ciutat, motius suficients per venir a visitar-la. L'any passat van estar més d'un milió i mig les persones que van venir a Barcelona i s'hi varen quedar una mitjana de tres dies per diferents motius: turisme, negocis, congressos, fires, cultura...

«Sincerament, crec que és una llàstima -tot i estar prou bé-haver d'esperar que siguin els de fora, qui ens demostrin que Barcelona es mereix més d'una passejada atenta».

Des del Patronat de Turisme treballem per augmentar aquesta xifra, per millorar els serveis que reben els nostres visitants i perquè Barcelona esdevingui una ciutat atractiva per a aquest turisme urbà que té una incidència clarament positiva en l'economia de la ciutat. Però també volem que els propis ciutadans s'estimin i coneguin Barcelona, i facin així de la seva ciutat un lloc acollidor i amable per al qui ve de fora.

Des d'aquí us convido a fer turisme a Barcelona. O, millor dit, a «mirar» la ciutat més amb els ulls del visitant curiós, que no pas «veure-la» amb els ulls del ciutadà atrafegat.

De fet, i per ser exactes, els barcelonins difícilment podem fer turisme a la nostra ciutat, ja que el diccionari ens ho diu ben clar: turisme és el conjunt de relacions i fenòmens produïts pel desplaçament i la permanència de les persones **fora** el seu domicili habitual.

Vés per on, la resposta negativa del principi tenia un fons inconscient de raó, tot i que els arguments que s'hi donen no siguin precisament gaire encertats. Malgrat tot, us convido, si no a **fer turisme**, sí a visitar Barcelona com si es tractés d'una altra ciutat.

Pere Duran
Patronat de Turisme de Barcelona

Com estan les jubilacions?

Heu trobat mai un grup dels nostres jubilats i pensionistes amb les seves allargades converses, el seu lent caminar i el deix de tristesa serena que marca el solc dels anys?

Fàcilment els sentireu comentar la rara astúcia de la Mutualitat Nacional, la MUNPAL, que els ajuda a omplir els seus lleures amb temes del seu màxim interès i amb visites profitoses que els proporcionin matèria de conversa, de consultes incessants a Francesc Molina, de Classes Passives, de visites a l'Assessoria Jurídica de l'Associació de Jubilats. O temes de discussió per a les reunions dels dijous a l'estatge de l'esmentada associació.

Fixeu-vos, i digueu si no és de rara habilitat, aconseguir una preocupació constant sobre temes com:

a) La distinció entre l'haver consolidat i la millora que fa la MUNPAL només acreixi el primer, en els ja escassos tants per cent d'augment anual. Així afirmar apujar, per exemple, el cinc per cent, quan en el volum global resulta el quatre o el tres i mig!

b) Això sense parlar dels greuges comparatius que poden sorgir si et jubilen el 31 de desembre de l'any passat o l'1 de gener d'aquest any; amb un minut d'interstici passes a cobrar una jubilació amb l'augment del 4 més 1,8, o sigui 5,8, a un augment del 4. I així queda!

c) La discriminació que pateixen els solters sense familiars directes en el cobrament de l'Assegurança de Vida, de la qual no poden disposar i resta a les caixes de la Mutualitat.

d) Viduïtats que no acaben de posar-se a l'hora un any després dels traspàs del causant, o arreglades per la la MUNPAL, sense avisar l'Ajuntament, que obliga a les vídues a restituir l'escreix de les quantitats avançades.

e) I no parlem de les quatre pagues que la llei mana lliurar als funcionaris que es veuen obligats a jubilar-se als 65 anys, quan el seu contracte arriba fins als 70. La MUNPAL s'ha auto-obligat a fer-los a mà en dues d'aquestes pagues, tot i que trobariem jubilats de fa tres anys a qui encara no han dit ase ni bèstia. Però, i les altres dues?... La Mutualitat diu que ella ja fa prou. Les Corporacions, que no els pertoca a elles. Mentres tant l'estat, que ha promulgat la llei, sordeja, i al·lega que ell, als seus funcionaris, els

«Per a nosaltres, funcionaris de l'Administració Local, ens és importantíssim sentir-nos recolzats per uns companys als qui, en definitiva, afressem el camí.»

ha lliurat les quatre mensualitats ordenades. I les altres? «Matarile rile rile»... que és prou popular aquí, encara que pertany al folklore castellà.

Aquestes mostres proven que, per a nosaltres, jubilats de l'Administració Local, ens és importantíssim sentir-nos recolzats per uns companys als qui en definitiva afressem el camí. Que -siguem lúcids- cal que tots el vetllem, aquest camí, amb la força de la solidaritat entre grups, associacions i sindicats de funcionaris en actiu i jubilats, a risc de trobar minvat de fet -com hem vist pels exemples- allò que se'ns deu de dret.

Tanmateix a casa no tot és negatiu: no puc acabar sense fer públic al Sr. Alcalde l'agraïment per la seva intervenció enèrgica, de cop de puny sobre la taula, perquè els jubilats i pensionistes percebin a temps, com els actius, els seus emoluments. Que ningú no ho prengui per llagoteria: Pasqual Maragall és un company, i com tots nosaltres, com a funcionari, serà un jubilat quan li toqui el torn inexorable que marca la llei.

Ricard Pedrals
Associació de Funcionaris
Jubilats de l'Administració Local

Actualitat del Modernisme

«Crear i servir: la millor manera de treballar per una societat que uneixi, a la vegada, la identitat i la modernitat.»

Hi ha moments en la vida dels pobles que són decisius per al futur de la seva història. I, per a Barcelona, l'època que anomenem Modernisme és un d'aquests moments crucials. És cert que hi ha una certa imprecisió en els seus límits cronològics, tant pel que fa al seu començament com al seu final, però el situem entre la fi del segle XIX i els primers anys del XX, centrat per un esdeveniment que modifica profundament la vida ciutadana: l'Exposició Universal de Barcelona de l'any 1888. Val la pena recordar-ho. Aquesta Exposició assenyala la transició d'una societat tancada en ella mateixa a una societat nova, oberta als corrents europeus, puixant en la seva economia, creadora en la seva literatura, en la seva música, en les seves arts, afirmadora de la seva personalitat nacional. El fet que aquestes activitats se situïn al voltant d'una Exposició Universal com la que es celebrà a la nostra ciutat l'any 1888, no és una casualitat. Per a organitzar un certamen d'aquella volada, calia una infraestructura sòlida i una empenta ciutadana que només es podien donar en aquell moment històric. Superades les bullangues estèrils i les fraticides guerres dinàstiques, la ciutat creixia i s'estenia pel pla, entre el Llobregat i el Besòs, des de la serralada de Collserola fins al mar. Havia trencat les muralles i era conscient que al mateix temps que una gran ciutat europea era, com sempre, la capital de Catalunya.

I també ho eren els homes que feren possible la gran transformació. Els grans arquitectes que avui simbolitzen el Modernisme -Gaudí, Domènech i Montaner, Puig i Cadafalch- foren homes compromesos amb el seu temps i el seu país. Gaudí col·laborà en totes les iniciatives culturals i patriòtiques; Domènech i Montaner fou Diputat a Madrid i presidí les «Bases de Manresa», un dels primers projectes polítics del catalanisme, i Puig i Cadafalch, que presidiria en anys difícils la

Mancomunitat de Catalunya, no oblidà mai la seva gestió com a Regidor de la ciutat de Barcelona. Crear i servir: la millor manera de treballar per una societat que uneixi, a la vegada, la identitat i la modernitat.

Josep M. Ainaud de Lasarte
Regidor-President del Districte de l'Eixample

«Turisme Atenció»: una experiència pilot única a Europa

El dia 15 de juliol «Turisme Atenció» compleix un any. El servei, enclavat a la Rambla 43, seu de la Guàrdia Urbana, atén turistes que després de ser víctimes d'un delictes necessiten assistència de tipus legal, psicològic...

Barcelona ha estat pionera en endegar un servei d'atenció al turisme. València i Balears ja n'han aplicat el projecte, mentre altres ciutats de l'estat es troben en una fase preparatòria. El projecte fou presentat al Congrés Internacional de Ciutats per a la Seguretat celebrat a Montreal.

Quina és la filosofia del Servei? Una de les funcions bàsiques de les Polícies és la prevenció del delictes. No obstant això, si el delictes es produeix, entenem que ha de garantir l'auxili i/o l'atenció a les víctimes de la manera menys onerosa per a elles. En aquest sentit, l'Ajuntament de Barcelona ha engegat un nou servei anomenat «Turisme Atenció», gestionat per la Guàrdia Urbana, que té com a objectiu fonamental atendre els turistes estrangers que han estat víctimes d'algun delictes o bé es troben necessitats d'ajuda i/o d'informació.

D'altra banda, si bé «Turisme Atenció» està previst per a atendre turistes estrangers per motius obvis, com són ara les dificultats de comunicació o la situació d'indefensió en què es poden trobar en un país que no és el seu, és evident que, si qualsevol ciutadà espanyol necessita assistència, serà atès en la mesura de les nostres possibilitats. I, si la tipologia que presenta ho requereix, se'l deriva al Servei d'Atenció a les Víctimes del Delictes (S.A.V.D.), servei municipal que des del mes d'abril del 89 va posar en marxa, també, l'Ajuntament de Barcelona.

«Turisme Atenció» s'ha fet realitat gràcies a la col·laboració d'Afers Socials, Cos Consolar i Patronat de Turisme.

Hi podem trobar tots aquests serveis: trasllats a centres sanitaris, cancel·lació immediata de targetes de crèdit i xecs de viatge, establir contacte amb consolats i/o ambaixades, recepció de trameses de diner, informació i assessoria jurídica, servei de traducció, informació i assessoria, en cas d'accident de tràfic on estiguin implicats estrangers, i també, telèfon internacional.

També s'ha pensat en l'allotjament i, si es dona el cas, manutenció, facilitada pels Serveis Socials, en casos extrems, fins que la víctima pugui establir contacte amb el seu consolat.

«Turisme Atenció» és un servei estrictament policial, on es realitzen gestions d'ajut a la víctima d'un delictes i derivant als Serveis Socials, Sanitaris,.. aquelles funcions que els hi són competència. El personal que presta servei a «Turisme Atenció» està format per agents de la Guàrdia Urbana que dominen un o més idiomes i que tenen una formació complementària, la qual cosa els permet actuar correctament davant d'una persona en una situació psicològica difícil.

La Guàrdia Urbana està desenvolupant un extens programa de prevenció del delictes. Les dades sobre la delinqüència alimenten un procés informàtic dins, l'àmbit de la prevenció situacional, que permet l'adequació dels efectius policials a les necessitats reals de seguretat. Per facilitar més les gestions es compta, en aquesta edició, amb una oficina mixta de recepció de denúncies,

«Turisme Atenció», gestionat per la Guàrdia Urbana, té com objectiu fonamental atendre els turistes estrangers que han estat víctimes d'algun delictes o bé es troben necessitats d'ajuda i/o d'informació.»

que s'emmarca en el pla d'actuació coordinat del Cos Nacional de Policia i la Guàrdia Urbana, dins del Consell de Seguretat i Prevenció.

Amb aquesta oficina s'evitaran les molèsties i trasllats d'unes dependències a unes altres.

Blas Alascio Ruiz
Àrea de Protecció Ciutadana

Frederic Rahola, Síndic de Greuges, un home per al diàleg

Des de les primeres paraules, ens transmet el to mesurat i col·laborador que ha imprès a la Institució que dirigeix. El to que li ha fet possible consolidar-la enmig de la voràgine i el nerviosisme que sovintegen al nostre món administratiu i polític.

Nascut a Barcelona l'any 1914, pertany a una família destacada en la història del nostre país. Militant des de jove en el catalanisme polític, patí, com tants d'altres, la guerra, el camp de concentració i l'exili. Ha treballat en el món editorial, ha exercit la seva professió d'advocat, i va formar part del primer govern de la Generalitat després del franquisme. Com ell mateix ens diu «... he fet de tot menys de capellà».

Ens rep amb una cortesia amable, com de gentleman anglès, i ens parla, sense escatimar el seu temps, amb l'entusiasme de qui estima el seu treball.

És el tipus d'home capaç d'acomodar-te, després, a la porta de la seu del Síndic de Greuges, al carrer Ample de Barcelona, tot barrejant l'afabilitat amb un punt d'ironia: «...espero que no tindreu cap queixa».

Senyor Rahola, qui és el Síndic de Greuges? El coneix, la gent?

El Síndic de Greuges és la institució catalana equivalent a l'Ombudsman establert a Suècia el 1809, del qual han pres model un gran nombre de països del món. La gent no sap bé en què consisteix. Nosaltres hem editat uns llibrets explicatius amb la finalitat de donar a conèixer la institució, inclús a les escoles.

La Institució del Defensor del Ciutadans és semblant, quant a atribucions, al conjunt dels països d'Europa?

Miri, hi ha tres classes d'Ombudsman: els parlamentaris, que són nomenats directament pel Parlament, els no parlamentaris que són nomenats pels governs, i els que treballen per a un sector específic com poden ser la banca o els mitjans de comunicació. El que és realment important és que els nomenats pel Parlament tenen independència enfront els poders públics. En el model espanyol totes les figures de defensor es basen en el model de designació parlamentària.

Pel que sembla, hi ha més d'un defensor a l'estat espanyol, i a més té denominacions diferents. No és cert?

Sí, a l'Estat espanyol existeix un «Defensor del Pueblo». I a vuit comunitats autònomes els seus estatuts reconeixen aquesta figura.

A l'Estat espanyol el «Defensor del Pueblo» té competències en tot l'estat. Pel que fa a les comunitats autònomes, en aquests moments hi ha vuit estatuts que preveuen aquesta figura: Galícia, Euskadi, Aragó, Catalunya, Balears, Canàries, Andalusia i València. Tots estan nome-

nats menys a València i a Mallorca.

En cada autonomia reben un nom diferent, a Canàries es diu Diputado del Común, a Aragó, El Justicia de Aragón, a Galícia, El Proveedor do Pobo, a Euskadi l'anomenen Ararteko, a Mallorca i a València síndics, igual que a Catalunya. I a Andalusia, Defensor del Pueblo Andaluz.

I d'on ve la denominació de Síndic de Greuges?

Martí l'Humà va establir, a la seva època, una junta que anomenaven de Provisió de Greuges, que tractava els greuges que tenien els ciutadans quan creien que les autoritats polítiques i administratives havien vulnerat els seus drets. I presentaven les queixes, en nom d'aquests ciutadans, al Parlament.

Vostè és un Síndic de Greuges parlamentari. Quina és la seva feina?

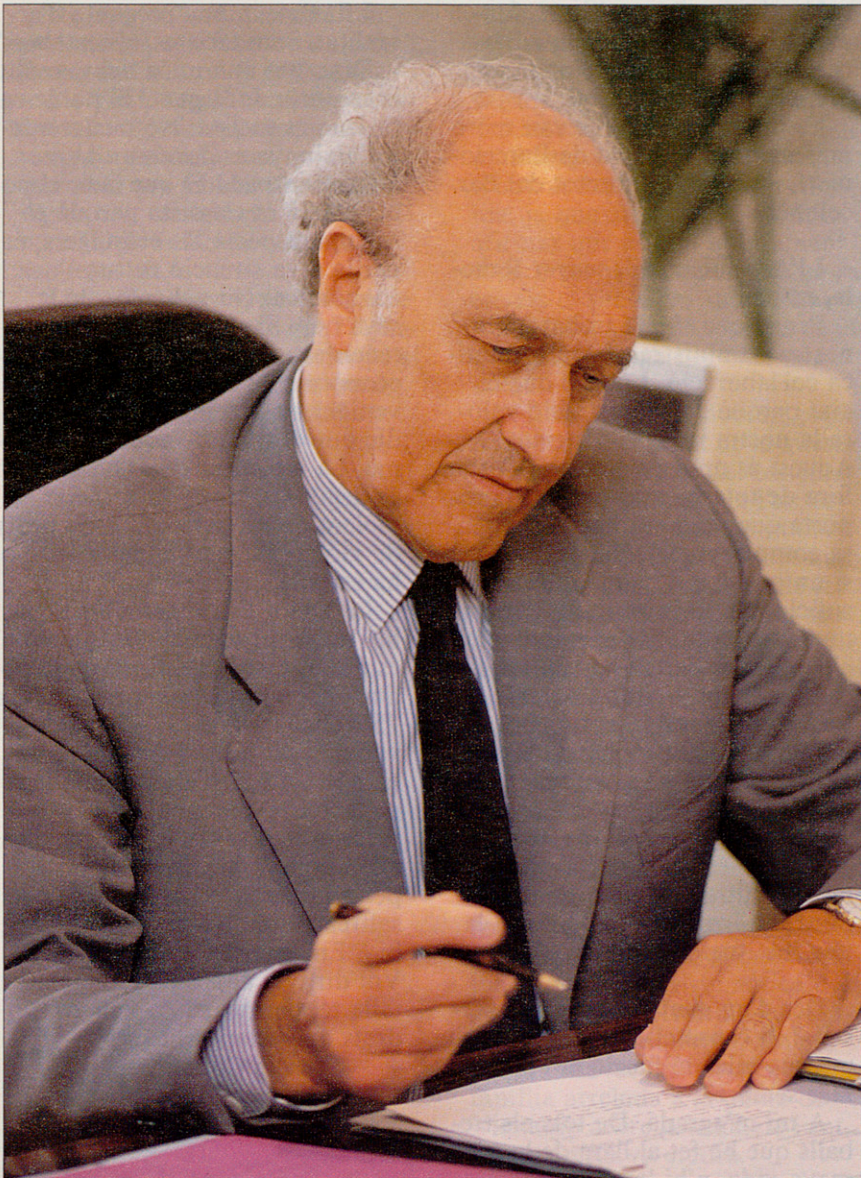
La missió del Síndic de Greuges és supervisar l'actuació de l'administració de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya per protegir els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans. Les administracions públiques poden cometre errors i demores la qual cosa perjudica el ciutadà, qui sent vulnerats els drets que la llei li reconeix. En l'exercici de la missió que té encomanada, el Síndic de Greuges pot investigar sobre qualsevol cas, expedient o queixa. I, en això, ha de rebre l'ajuda il·limitada de les autoritats.

I quines són les seves relacions amb el Defensor del Pueblo?

Les relacions amb el Defensor del Pueblo són molt bones i d'estreta coordinació. No tenim cap tipus de subordinació jeràrquica.

«Les administracions públiques poden cometre errors i demores la qual cosa perjudica el ciutadà, qui sent vulnerats els drets que la llei li reconeix. En l'exercici de la missió que té encomanada, el Síndic de Greuges pot investigar sobre qualsevol cas, expedient o queixa.»

Hi ha coordinació per solucionar les queixes i per tramitar-les davant les diferents administracions.

I es queixa molt la gent d'aquest país, senyor Rahola?

En aquest país la gent es queixa poc. He observat que sovint,

l'administració fa un ús excessiu del silenci administratiu o dicta resolucions poc clares. Per aquest motiu, les queixes són positives perquè serveixen perquè aquests defectes es vagin corregint. Els quaranta anys de dictadura han fet que als ciutadans els costi molt reclamar.

Qui pot presentar-la?

Tothom. Tant persones físiques com jurídiques; catalans, no catalans i estrangers; treballadors, professionals i funcionaris; empresaris, estudiants, minusvàlids; jubilats, presidiaris... I fins i tot els menors d'edat.

Així mateix, el Síndic de Greuges pot rebre queixes o peticions dels diputats al Parlament de Catalunya, dels diputats i senadors a les Corts Generals, i dels càrrecs electes de les corporacions locals de Catalunya.

I com s'ha de presentar aquesta queixa?

És molt senzill. Tota queixa contra l'administració ha de ser plantejada prèviament davant l'organisme adequat per conèixer el problema. Per tant, el Síndic de Greuges no dóna curs a les peticions que no s'hagin plantejat en primer lloc davant l'administració afectada.

Les queixes s'han de formular per escrit, però no cal ajustar-se a cap formulari oficial, ni seguir cap norma determinada.

I vostès, quan intervenen?

Comprovada la presentació prèvia a l'administració afectada, nosaltres actuem si creiem que l'actuació administrativa no ha estat correcta. Nosaltres no som gestors. La nostra missió no és gestionar, sinó resoldre temes i estalviar contenciosos. L'Administració moltes vegades té raó. No s'ha de presuposar que actua incorrectament. Nosaltres som col·laboradors importants de l'Administració. Hem resultat, aquests anys, molts problemes greus o complicats. I hem estalviat que s'iniciessin molts recursos contenciosos. Perquè, amb el diàleg, s'ha plantejat a l'Administració quin és el problema amb

Frederic
Rahola,
Síndic
de Greuges,
un home
per a l'altre

que es troba el ciutadà. I l'Administració escolta. I també hi diu la seva.

La nostra feina és, doncs, supervisar el que es fa, orientar el ciutadà quan no sap a quina administració ha de dirigir-se i actuar de mitjancers per tal de trobar solucions. La nostra funció en definitiva, és trobar el diàleg. Hem fet de mitjancers en el tema de les presons, el de les centrals elèctriques, els abocats...entre l'administració de la Generalitat i els ajuntaments. I també fem de mitjancers entre els ciutadans i els seus ajuntaments, principalment en qüestions d'ordenació del territori, temes urbanístics.

De què es queixen els ciutadans de Catalunya?

Rebem moltes queixes de justícia. Però, aquí, nosaltres no hi podem fer res. Només podem intervenir en les persones. La gent es queixa, després, de l'ordenació del territori, de l'urbanisme, dels sorolls, de qüestions tributàries... L'any 1989 es van resoldre 1.602 queixes, registrades en el moment de la consulta. 1.375 queixes es van presentar per escrit. I 73 queixes, diguem-ne, van ser iniciades a instàncies del Síndic.

Uns 733 ciutadans que es van queixar l'any 1989 tenien més de 55 anys, 201 eren entre els 31 i els 55 anys, i 177 eren menors de 30 anys. La majoria d'aquests ciutadans tenien estudis primaris -que són els qui més reclamen- i els seguien els d'estudis secundaris, els d'estudis superiors i, finalment, els sense estudis.

Pel que fa a la llengua, gairebé la meitat eren queixes escrites en castellà. Alguns tipus de reclamacions més corrents poden ser les que fan referència a jubilats i pensionistes, minusvàlids, aturats i presos... I, amb molta diferència,

collectius socials, militars, funcionaris de la República, advocats, estudiants, i funcionaris de l'Administració Central.

La província d'on es van rebre més queixes va ser la de Barcelona. I, d'aquesta, sobretot del Barcelonès.

I l'Administració, senyor Rahola, respon?

Penso que sí. He trobat en la nostra administració una autèntica col·laboració. I penso que és així perquè l'administració valora la nostra independència. Aquest és un aspecte clau. L'estar fora de tota pressió política comporta que podem dirigir-nos, sense complexos, a l'administració. I si un problema, o una qüestió, és suficientment important, demano una entrevista, per exemple, amb el Conseller de la Generalitat que correspongui, o amb l'Alcalde de Barcelona. Sempre em reben. I puc discutir el problema. Així el ciutadà arriba a les autoritats d'aquest país i es garanteix que la seva veu sigui escoltada, per argumentar el problema o presentar una altra solució o punt de mira. La institució del Síndic és una institució de diàleg.

Des d'un punt de vista més personal, li cansa el càrrec? No crema una mica la funció de reclamar sempre?

A mi m'agrada. De tots els treballs que he fet al llarg de la meua vida, n'hi ha dos que m'han comportat una gran satisfacció: el que vaig fer com a ponent del traspàs de serveis d'ensenyament entre l'Estat i la Generalitat, i aquesta que estic fent ara, que és un motiu important de la meua existència.

I finalment, una pregunta d'actualitat. Som racistes, els catalans?

Discrepo una mica del que diu la majoria de la gent. El poble català no és racista. No puc creure a Catalunya es donés un altre «Charpentràs». El que sí és el poble català és classista perquè el rebuig, respecte als estrangers, és per la seva situació cultural i econòmica. No pel color de la seva pell. Si el negre o marroquí tenen estudis i nivell cultural i econòmic, el català no té inconvenient en acceptar-los. Per això dic que el racisme aquí és classisme. La violència que s'ha produït és deguda al tipus de caràcter violent de les persones. Són brots de violència, però el detonant no ha estat la raça.

La Llei d'Estrangeria em sembla inconstitucional. Perquè no es pot entendre l'actitud de la policia, actuant massivament contra 75 treballadors de l'Osona: els van aixecar a les 4 de la matinalda i en 24 hores els van conduir, primer a la Verneda, i en 24 hores més ja estaven expulsats. Tot això, amb absència de defensa per a la persona -ni tan sols nosaltres vàrem poder intervenir-hi-. Em recorda altres temps. Vol dir que aquesta llei alguna falla té, perquè s'han vulnerat drets que estan protegits per la Constitució

Hem oblidat Ildefons Cerdà?

De juny a desembre sentirem parlar molt de l'Eixample. L'Olimpíada Cultural li dedica una exposició i, encara, una monografia sobre Modernisme que recollirà molts dels objectes que es van crear per moblar l'entramat regular de carrers que va dissenyar Ildefons Cerdà a finals del segle passat.

Lluís Permanyer, periodista de La Vanguardia, pensa que l'Ajuntament hauria de replantejar-se el record d'en Cerdà. Potser enmig del seu, i nostre, Eixample?

No entenc gens ni mica perquè l'Ajuntament encara segueix en deute amb Cerdà. Penso si, tal vegada, ignora algunes de les dades històriques precises; no vull maliciar, a canvi, que es tracti d'una actitud responsable i ferma, ja que aleshores jo podria afirmar que aquest ajuntament socialista, que té un deure moral envers el socialista utòpic que fou Ildefons Cerdà, encara és influït per l'antiga llegenda malévola.

A fi de sortir de dubtes, prefereixo resumir l'estat de la qüestió.

Una de les bases del concurs de l'Eixample deia que l'autor que projectés aquella gran obra urbanística seria guardonat amb diverses distincions, una de les quals consistiria a donar el seu nom a un espai públic, fos carrer o plaça. A mi no m'estranya gens ni mica que Cerdà no rebés ni aquella ni cap altra mostra d'afecte, sinó tot el contrari, ja que no hem d'oblidar que l'equivocació administrativa comesa per l'Ajuntament barceloní fou emascarada amb una imposició del Govern de Madrid. Només li fou adreçat, privadament i públicament, el menyspreu i, el que és pitjor, la calúnnia sistemàtica. I és que es va fer córrer la veu, per exemple, que no era ni català, malgrat haver nascut al si d'una família arrelada a la plana de Vic, amb arbre genealògic i tot. La gent s'ho va creure.

A la fi, Cerdà va morir pobre, oblidat, colgat per un munt de mentides ben imaginades i contades. Fins a l'extrem que el poble va creure que l'Eixample que existia era el que en efecte havia creat Cerdà, quan els aspectes més cridaners i aberrants eren precisament els que no li eren imputables. Per exemple, la monotonia de les mansanes total-

ment construïdes o la inexistència d'espais verds o la manca de serveis comunitaris. En canvi, un dels seus encerts genials fou el disseny d'una xarxa viària prou ampla perquè encara tants vehicles com hi ha ara puguin seguir circulant sense veure's atrapats pel col·lapse definitiu, no el veig mai elogiat.

La discriminació ha resultat tan indignant que, mentre que Cerdà fou condemnat al silenci, els seus oponents en el famós concurs municipal, com Antoni Rovira i Trias i Francesc Daniel Molina i Casamajó, han merescut el record d'una plaça per cap. Curt i ras: durant més d'un segle s'ha transmès de generació en generació que Cerdà fou l'home de Madrid. Per al poble, doncs, era sinònim de botifler: per als especialistes també. N'hi ha prou amb donar un parell de noms representatius i amb saber què predicaven. L'un era Domènech i Montaner, que per fer evident el seu menyspreu envers l'urbanista, va encarar els pavellons de l'hospital de Sant Pau en una orientació ben diferent a la que tenia la trama de l'Eixample. I l'altre fou Puig i Cadafalch, el qual no en tenia prou a proclamar la mediocritat de l'obra d'aquell enginyer, sinó que havia encarregat al llibreter Puig i Alfonso que comprés tots els llibres d'aquell heretge de l'urbanisme: se'ls quedava en ferm... per cremar-los!

Aquest fou l'ambient, fins que va arribar el 1959. Porcioles va ser, de fet, el primer alcalde que començà a proclamar les bondats de Cerdà. No solament va aprofitar el compliment del primer centenari del Pla, sinó que li va fer dedicar un cicle de conferències a l'Ateneu, una plaça a l'entrada de Barcelona i, allà mateix, un monument.

Institut de l'edifici i el territori

Cerdà va projectar un Eixample racional i bastant diferent del que hem construït.

«Crec arribada l'hora que l'actual ajuntament socialista, que ha posat de manifest una sensibilitat gran per l'urbanisme, prengui la decisió de dedicar un espai públic a Ildefons Cerdà. Haurem d'esperar encara gaire anys?»

La Plaça només té un cert encant de nit.

Aquell cicle de conferències va propiciar que el retrat a l'oli pintat per Martí i Alsina, i fins llavors condemnat a les golfes de

l'Ateneu, fos dignament penjat de bell nou en un saló respectable.

Menys afortunats van ser, però, el monument i la plaça.

En efecte, el monument, obra poc encertada de l'arquitecte Riera i Clavillé va ser desmuntat i perdut, «diuen», en els magatzems municipals. La causa de la desaparició fou obligada en ser bastit el primer cinturó de ronda. Aquesta mateixa obra va volatilitzar, a més, la plaça Cerdà. I des de llavors ens trobem en una situació més irritant que curiosa: no solament no existeix la plaça esmentada, sinó que ha de ser precisament la dedicada a un enginyer de camins, canals i ports la que apareixia citada als papers només quan plovia a bots i barrals, ja que les aigües la colgaven.

He dit abans que Porcioles va ser el primer alcalde a dignificar la memòria bescantada de Cerdà. Potser algú cregui necessari fer esment de l'alcalde Rius i Taulet, ja que va arribar a posar la primera pedra d'un monument que li havia de ser dedicat a la plaça de Catalunya, gairebé al costat de la també frustrada primera pedra que per a Macià va col·locar el president Pujol. Fins i tot va tenir al seu despatx una maqueta del monument; el cert, però, fou que tot quedà reduït a projecte.

Crec arribada l'hora que l'actual Ajuntament socialista, que ha posat de manifest una sensibilitat gran per l'urbanisme, prengui la decisió de dedicar un espai públic a Ildefons Cerdà. Ha d'estar a l'altura del personatge i en un lloc destacat de l'Eixample. Haurem d'esperar encara gaire anys?

Lluís Permanyer

Neix l'IMI després de 60 anys d'informàtica municipal

Les grans màquines tecnològiques i els misteris de la informàtica encara espanten molta gent. Estem acostumats, potser, a l'ordinador personal, però ens costa entendre com s'usa la informàtica en una gran organització com l'Ajuntament.

Les tecnologies informàtiques van incorporar-se a l'Ajuntament en la prehistòria de l'Exposició del 29 i tenen un horitzó d'objectius per al 92. Entre aquestes dues dates màgiques s'ha treballat «in crescendo». I en aquests moments, l'IMI, Institut Municipal d'Informàtica, es configura com un dels projectes innovadors d'aquesta casa que necessita, cada dia més, informació actual i detallada per treballar amb eficàcia.

A finals de l'any passat es creava l'Institut Municipal d'Informàtica. Sí que han trigat, diran alguns. El que passa és que la constitució de l'Institut Municipal d'Informàtica (IMI) aplega tots els serveis informàtics de l'Ajuntament que ja fa anys que existien.

Així, l'IMI integra el Centre Ordinador Municipal (COM) i el Centre de Cartografia Automàtica, centres productius de sistemes d'informació. Igualment, s'han homogeneïtzat els òrgans de govern de l'Institut i de l'empresa municipal Informació Cartogràfica i de Base, especialitzada en gestió de la informació sobre el territori.

El nou ens està vinculat directament amb l'Àrea d'Informació de Base, depenent de l'àmbit d'Organització i Economia.

Amb l'IMI, l'Ajuntament té un organisme únic per a la informàtica. Això permet accedir més fàcilment a qualsevol tipus d'informació, eina essencial de treball per a l'Administració Pública. Tant els documents dels diskets com els números són avui elements claus de treball. Integrar l'organisme que en decideix el seu accés permet, doncs, més agilitat per treballar. I una millora de temps notable.

L'IMI és un primer pas d'un procés d'integració de tot el sector municipal de tecnologies de la informació. Si la informàtica és, com diuen, poder, la informàtica permet tenir la base per accedir a aquesta informació.

A finals de la dècada dels 20, emparada pel «boom» de l'Exposició del 29, Barcelona va ser la primera ciutat d'Espanya, i la segona d'Europa, on es va crear un centre destinat a aplicar les noves tecnologies informàtiques: l'Ajuntament va instal·lar les primeres

màquines de targetes perforades dedicades a resoldre aplicacions estadístiques.

Des d'aquell any s'ha recorregut un llarg camí. Primer a través del COM, Centre Ordinador Municipal. Després dels posteriors ordinadors de la segona generació s'ha passat a una xarxa que engloba els potents equips centrals, els minicomputadors especialitzats en activitats descentralitzades en Àrees, Districtes i Serveis i la multitudinària implantació de microordinadors i pantalles d'introducció de dades i consulta. Tot això acompanyat de l'experimentació de connexions amb fibra òptica i de la instal·lació de xarxes locals.

L'Àrea impulsora de la gestió del sistema d'informació ha estat l'Àrea d'Informació de Base. El sistema d'informació municipal es configura amb els elements bàsics de: població, territori, sistemes estadístic i documental i el conjunt de sistemes i eines per la difusió de la informació al ciutadà.

Pel que fa a la població, es tracta d'un element bàsic per a l'actuació de l'Ajuntament. Les tecnologies d'aplicacions al sistema d'informació de població són les Bases de Dades i les seves eines modernes de gestió.

El sistema d'informació territorial municipal, anomenat Pla de la Ciutat, dóna nom a la unitat que el gestiona i reflecteix la necessitat de la cartografia per a la representació i gestió de l'activitat municipal.

La Base de Dades Territorial o Pla de la Ciutat es compon d'una superposició d'informacions: trama vial o guia de carrers, parcel·lari cadastral i urbanístic, planejament, xarxes de serveis, mobiliari urbà, etc., que donen les diferents visions físiques o jurídiques

«Amb l'IMI l'Ajuntament té un organisme únic per a la informàtica. Això permet accedir més fàcilment a qualsevol tipus d'informació, eina essencial de treball per a l'Administració Pública.»

ques de la ciutat i que, a més, proporcionen una base sobre la qual es poden representar totes les actuacions i serveis municipals susceptibles de ser estudiades territorialment.

Les tecnologies d'aplicació al sistema d'informació territorial de l'Ajuntament són la informàtica, les Bases de Dades i la informàtica gràfica amb els productes GIS (Sistema d'Informació Geogràfic) i els moderns sistemes de captura i representació de la informació gràfica. L'Ajuntament de Barcelona disposa, per a la gestió de la informació territorial, a més de la Unitat ja esmentada del Pla de la Ciutat, de l'Empresa Municipal ICB (Informació Cartogràfica i de Base). ICB està especialitzada en les operacions de captura d'informació i en els processos tecnològics dels seus tractaments, fonamentals en el vessant gràfic. Actua com a suport de la Unitat municipal de gestió i com a prestador dels serveis equivalents a altres Entitats i Administracions Públiques.

La informació necessària per a estudis i per a la planificació urbana s'integra en Sistemes d'Informació Estadístiques que recullen els subsistemes corresponents produïts per les diferents unitats de gestió municipal. El sistema d'informació estadística pot ser tractat, així, com a eina especialitzada: Paquets Estadístics i de Centre d'Informació, per professionals dedicats o pels usuaris finals formats en aquestes eines.

La informació documental recull els diferents arxius municipals, i es troba en fase de mecanització a través de paquets de Gestió Documental, fent servir actualment Sistemes d'arxiu basats en imatges.

Un dels objectius ja aconseguits per l'Ajuntament és la informatització dels 10 Districtes i la descentralització de la gestió i el seu corresponent suport informàtic. Avui tots els Districtes estan connectats a una central i poden accedir a la informació urbanística, de serveis, temes d'Hisenda Local, etc. La descentralització del Padró Municipal entra també dins del marc polític de la descentralització de la ciutat i permet gestionar qualsevol tràmit (canvi de domicili, etc.) des de qualsevol dels 10 Districtes de la ciutat. El tradicional edifici de la Porta de l'Àngel continuarà com a suport genèric del Padró Municipal.

Informació al ciutadà

La difusió de la Informació de les Administracions al ciutadà ha de ser considerada com un element fonamental en tot plantejament de foment de la igualtat d'oportunitats i de millora de la relació ciutadà/administració.

Els últims deu anys han representat un salt quantitatiu i qualitatiu en la llarga tradició informàtica de l'Ajuntament. Els serveis d'informàtica de l'Ajuntament estan en un procés de reconversió tecnològica i de serveis, incorporant a la seva cultura noves tecnologies i passant a realitzar un paper d'assessoria, implantació, formació i disseny de projectes que tenen importància creixent.

Avui, els serveis d'informàtica municipals han de donar servei a dos ordinadors corporatius, els equips departamentals i mil ordinadors personals. La cartera de projectes actual és representativa del canvi típic per part de tots els grans Centres de Càlcul.

«Un dels objectius ja aconseguits per l'Ajuntament és la informatització dels 10 Districtes i la descentralització de la gestió i el seu corresponent suport informàtic. Avui tots els Districtes estan connectats a una central i poden accedir a la informació urbanística, de serveis, temes d'Hisenda Local, etc.»

Informàtica corporativa

En l'apartat d'informàtica corporativa, cal destacar com a projectes més importants: la incorporació d'eines d'Enginyeria del Desenvolupament; la incorporació de Tecnologia de Centre d'Informació; el canvi de Sistemes Operatius amb millors nivells de serveis; i la incorporació d'eines d'Enginyeria del Coneixement.

En aquest mateix apartat, però en el vessant d'informació gràfica com a suport del Sistema d'Informació Territorial, hem de destacar: integració de les Bases de Dades Gràfiques i Alfanumèriques; Interfase dels Sistemes gràfics amb els sistemes departamentals i microordinadors; creació de productes que dotin de base territorial a altres Bases de Dades Municipals.

Informàtica Departamental i Ofimàtica

A la recent finalització del procés d'informatització dels Districtes Municipals mitjançant miniordinadors i productes ofimàtics, ha de seguir una extensió del model a d'altres Àrees, Instituts i Empreses Municipals, no informatitzats encara. També cal incloure la incorporació als Districtes de prestacions d'informàtica gràfica per difondre informació territorial.

Finalment, dins d'aquest apartat, hi hauria la realització del projecte d'Ofimàtica i dels Serveis Centrals de l'Ajuntament, integrant l'actual cultura de la microinformàtica existent i incorporant noves xarxes de comunicacions i la mecanització de l'arxiu d'imatge incorporant-lo al sistema documental.

Difusió de la informació

Inclou la implantació dels serveis finals al ciutadà mitjançant el telèfon a través del servei 900. Així mateix, inclou el desenvolupament de la tecnologia Audio-text com a complement del Servei 010, com també la integració dels sistemes de cartografia automàtica i auto-edició com a suport a les publicacions, i el desenvolupament de paquets d'autoservei per accedir a les aplicacions corporatives.

Estudis de tecnologia d'aplicació

Amb el plantejament interdisciplinari integrant diferents serveis municipals es fan projectes d'abast horitzontal. Estudis del Sistema de cablejat integral dels edificis municipals. Processos de definició d'estàndards: xarxes locals i sistemes operatius.

La història de la informàtica municipal reflectirà, sens dubte, una correlació entre els anys 1930 i 1993. Si les màquines de l'Exposició Universal van representar l'inici de la informàtica municipal, la infraestructura d'informàtica i comunicacions necessària per a la realització dels Jocs Olímpics revertirà positivament a la nostra ciutat.

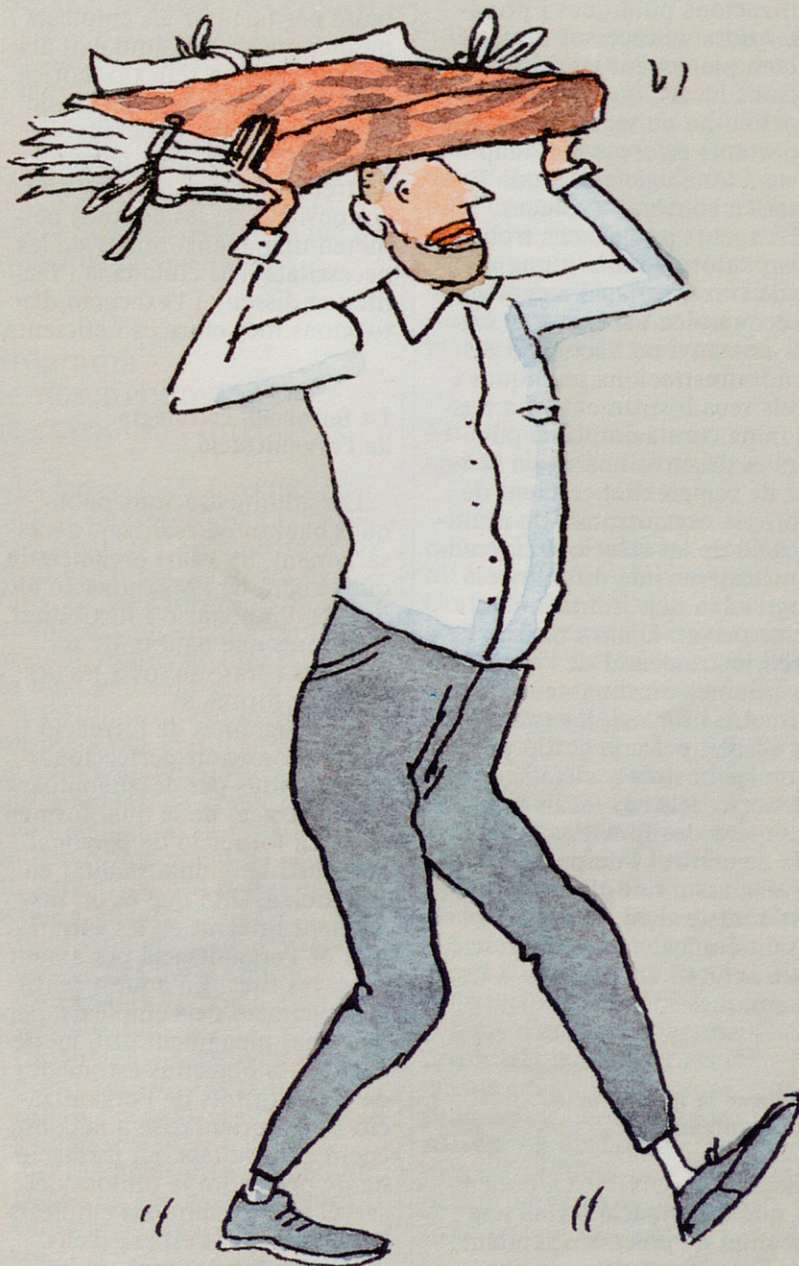
Daniel Romani

La Formació del Personal a l'Ajuntament de Barcelona

Segurament, molts dels lectors de La MUNICIPAL ja heu participat en alguns dels cursos de formació que organitza l'Ajuntament.

Quina és, però, la línia permanent, la metodologia i la programació sobre la que reposen els cursos que s'ofereixen al llarg de l'any? Per què cal, especialment els anys 90, entrar en un procés constant de formació? Quins són els programes bàsics que s'ofereixen? És important la formació per a la modernització de les estructures i els serveis de la nostra administració?

Hem demanat a la gent que treballa la formació a l'Ajuntament que expliqui, per al nostre tercer dossier, la formació que es fa a l'Ajuntament de Barcelona. Perquè pensem que molts volen saber què hi ha sota la taula parada dels cursos, les aules, els professors, els serveis i els apunts que us ofereixen els programes que tot sovint rebeu.

Formació, per què?

La formació no creix en el buit: vol donar resposta a algunes qüestions actuals i urgents.

El nou entorn de l'acció governamental

Els profunds canvis de tot ordre que caracteritzen el món d'avui estan generant importants transformacions en les organitzacions públiques i privades. Aquests processos de canvi afecten plenament les administracions locals, que els propers anys hauran de seguir realitzant importants esforços per adaptar-se a les exigències d'una societat en contínua evolució.

Els agents públics ens trobem en un entorn sotmès a una accelerada transformació tecnològica, econòmica i social, que exigeix un canvi en l'actuació de les administracions públiques i en els seus instruments. La nostra feina com a empleats públics es desenvolupa en un context de complexitat creixent de la pròpia organització, de multiplicació de les relacions interadministratives i de difuminació progressiva dels límits amb el sector privat. D'altra banda, l'aparell instrumental de l'acció governamental, fonamentalment normatiu i formal, ha esdevingut obsolet per a la gestió pública en les nostres societats.

L'acció dels ens locals haurà de superar les funcions tradicionals de control i de prestació de serveis, assumint plenament la gestió integral de les ciutats i posant èmfasi en la concertació entre actors i en l'estímul a les dinàmiques socials.

Millorar la qualificació dels empleats

Seguint la UNESCO, podem dir que la formació inclou una pluralitat de processos tendents a l'enriquiment dels coneixements, al desenvolupament de les aptituds, a la millora de les competències tècniques i professionals i a la transformació dels comportaments.

L'aprenentatge entès en un sentit ampli, és a dir, inserit en el procés de socialització, és un

fenomen continu al llarg de la vida. Convé, però, facilitar-lo i estimular-lo. En un context de canvi, totes les organitzacions precisen d'uns recursos humans amb nous valors, coneixements i aptituds. Per estar a l'altura de les circumstàncies, els empleats públics necessiten, en gran o petita mesura, aprendre de manera sistemàtica conceptes, processos i mètodes nous, alhora que es produeix un canvi d'actituds i una renovació de valors.

La formació és un instrument bàsic per facilitar als empleats públics encarar-se amb èxit als nous reptes. La reflexió teòrica, un coneixement més precís de la realitat social, el desenvolupament d'habilitats i tècniques de treball noves i la transformació positiva de les actituds permeten una anàlisi millor de les necessitats dels ciutadans i faciliten el disseny i l'execució d'actuacions més eficaces i eficients.

La formació, estratègia de l'organització

Les administracions públiques hauran de realitzar, necessàriament, un canvi organitzatiu, que exigirà de l'organització alts nivells d'innovació i flexibilitat, conceptes que hauran de ser presents i transmesos a les accions de formació.

Els programes de formació han d'aconseguir perfeccionar els individus per desenvolupar l'organització de la qual formen part. La formació de personal no constitueix una finalitat en si mateixa, sinó que és un instrument integrat en les estratègies de l'organització per assolir les seves fites. En aquest sentit la preparació dels empleats, perquè sigui plenament útil, ha de partir dels objectius estratègics i de les prioritats de l'organització i ha d'orientar-se a la consecució de resultats. La formació ha de pretendre la millora del servei i transmetre als empleats l'actuació que s'espera d'ells.

D'altra banda, però, és important que els cursos i accions formatius siguin d'interès per als treballadors i els motivin per a l'aprenentatge i posada en pràctica dels coneixements adquirits.

Així mateix, la formació ha d'integrar-se en la carrera pro-

fessional dels funcionaris i interrelacionar-se amb els processos de promoció.

La formació, com a peça cabdal de qualsevol procés de modernització, haurà de contribuir a crear un «repte intern» en el sentit d'incitar crear la consciència del canvi i el desig de millora de l'organització. També caldrà que actuï com a vehicle de comunicació, que transmeti el missatge del canvi organitzatiu i dels seus requeriments als membres de l'organització.

En els organismes de serveis, i per tant en les administracions públiques, els recursos humans esdevenen un element clau que constitueix la mesura de les capacitats de l'organització i que pot representar un coll d'ampolla en qualsevol procés de canvi.

Cal entendre la formació com una inversió estratègica en un recurs bàsic per a les administracions públiques: el seu personal.

Quina formació?

L'Ajuntament de Barcelona ha estructurat la formació dels seus empleats a través del Pla de Formació de Personal, que articula els programes prioritaris d'actuació en aquesta matèria i uns plans sectorials per a aquells col·lectius que necessiten una preparació molt específica: Protecció Ciutadana, Educació i Parcs i Jardins.

En aquest apartat del dossier us explicarem, de manera resumida, en què consisteixen les accions de formació que estem realitzant aquest any.

Pla de Formació de Personal

Les línies d'actuació d'aquest Pla estan estructurades en cinc grans programes i dos mòduls de suport formatiu, que recullen en el seu disseny les necessitats específiques dels diferents col·lectius de l'organització i els blocs temàtics preferents i que, alhora, permetin una visió de conjunt de tot l'Ajuntament.

Programa de suport als processos de reclutament, selecció i desenvolupament de personal

En aquest programa la informació és un instrument directe de suport a la **gestió dels recursos humans** en els següents àmbits:

Selecció

La **formació** dins del **procés de selecció** té com a principal objectiu facilitar l'accés previ de bons professionals. El curs de formació adequarà el perfil del **candidat al lloc de treball**, proporcionant-li els coneixements, les tècniques i les habilitats necessàries per al desenvolupament de les seves funcions. A través d'una avaluació continuada de les matèries impartides es possibilitarà la selecció dels **candidats més idonis**.

L'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa aquest mecanisme en la selecció de les dues promocions de Gestors d'Administració General, i té previst fer-ho en la convocatòria de promoció interna d'Administratius i de Tècnics Auxiliars per a l'Oficina de Col·laboració amb el Contribuent, per a l'any 1990.

Acollida

S'adreça a tots els empleats de nou ingrés, per facilitar la seva **integració a l'Ajuntament i al lloc de treball**, transmetent-los la informació sobre els objectius i les polítiques municipals, l'estructura i el funcionament intern i el marc de treball.

Promoció

La incorporació de la formació a processos de promoció es

realitzarà a través de **cursos selectius de promoció** per a l'accés a llocs superiors o bé en **cursos de formació** que aportin tècniques i eines per adaptar-se millor al nou lloc de treball, un cop superat el concurs de promoció.

Suport a la formació bàsica

Dins el programa de formació d'adults de l'Àrea d'Educació es facilitarà l'accés a cursos per obtenir el **Graduat i el Certificat Escolar**. Així mateix, també es becarà els empleats que superin la **prova d'accés a la universitat** per a majors de 25 anys. Aquestes accions de suport a l'ensenyament reglat tenen com a finalitat possibilitar l'accés de determinats col·lectius als mecanismes de promoció.

Programa de desenvolupament de capacitats directives

La formació de directius públics ha de respondre a l'objectiu d'adequar l'Administració al paper exigint per les noves necessitats. La seva formació ha de ser entesa com un dels elements més importants de tota estratègia modernitzadora.

A l'Administració Pública es considera que el directiu no pot ser només un administrador, sinó, **sobretot, un gestor de polítiques públiques**. El Programa de desenvolupament de capacitats directives, vol cobrir els objectius següents:

- Desenvolupar les habilitats necessàries per a aplicar els **instruments de gestió** a un servei públic.
- Desenvolupar les habilitats directives per a la posada en marxa i el control dels programes d'actuació, especialment **la presa de decisions, el treball en equip, la comunicació interpersonal i la negociació**.
- I, de manera específica, l'aprofundiment en el coneixement del **sistema organitzatiu municipal**, el reforçament dels **processos de canvi organitzatiu**, i la relació Ajuntament-agents socials, amb el que comporta d'«interface» pú-

blic-privat en un projecte integral de ciutat.

Una de les actuacions més significatives d'aquest programa és la realització del **Curs de Funció Gerencial** que s'ha encarregat a ESADE.

Programa de millora de les capacitats tècniques i administratives

Millorar la prestació dels serveis que ofereix l'Ajuntament de Barcelona és l'objectiu general d'aquest programa de formació, que s'adreça a un ventall ampli de col·lectius d'empleats públics que desenvolupen funcions d'execució i suport de les polítiques municipals. L'atenció al ciutadà, el suport administratiu i la gestió tècnica són les temàtiques que es prioritzaran.

Millora de les relacions amb el ciutadà

Aquest subprograma s'emmarca dins el projecte global: **Millora de les Relacions amb el Ciutadà**. Prioritzar les relacions amb el ciutadà, situar-les com el principal factor crític d'èxit implica un canvi profund de mentalitat a l'Ajuntament i un procés de transformació a llarg termini, ja que obliga a mesurar l'eficàcia i l'eficiència dels serveis en relació a l'impacte sobre el ciutadà: la seva satisfacció.

Per aconseguir-ho, cal dotar els agents municipals de tres elements necessaris: coneixements, habilitats i cultura d'organització.

Dins d'aquest programa s'han organitzat cursos per als següents col·lectius: personal descentralitzat del Padró Municipal, Servei de Tràmits Telefònics (servei 900) i els empleats dels primers 18 PAC (Punts d'Atenció al Ciutadà).

Desenvolupament de les capacitats administratives

Aquest subprograma respon a l'**objectiu principal de millorar el que s'està fent**, a través de la reflexió sobre els mètodes de tre-

ball actuals i la implementació de noves tècniques.

En aquesta línia es continuaran programant cursos de tècniques de secretariat i secretariat de direcció, a fi que tot el personal administratiu pugui anar accedint-hi progressivament.

Perfeccionament en tècniques de gestió

Els objectius específics d'aquest subprograma són que els treballadors municipals coneguin noves tècniques i nous models de gestió per incorporar-los a la pràctica laboral, i preparar-los per assumir canvis organitzatius.

S'orienta a desenvolupar les habilitats necessàries per aplicar de manera efectiva els diferents marcs conceptuals i els instruments de gestió que permetin la formulació de programes d'actuació als responsables de la prestació d'un servei. Aquesta formació es dirigirà als treballadors municipals responsables de la prestació de serveis als ciutadans o de serveis interns, com a suport a una gestió més professionalitzada amb un nivell més alt d'eficàcia i d'eficiència.

En aquest programa l'IMAE ha organitzat el curs per a Caps de Zona dels Districtes Municipals, on s'han desenvolupat aspectes de gestió i direcció per a aquest col·lectiu.

Programa de formació tècnica especialitzada

Les administracions locals han anat evolucionant de ser recaptadores i policia administrativa a la prestació massiva de serveis públics i a dur a terme la gestió integral de les ciutats. Un canvi important de funció, que ha significat l'augment de la diversitat i la complexitat dels serveis prestats als ciutadans i que ha consolidat el pes dels especialistes i dels equips professionals en les estructures dels ajuntaments.

Aquest programa s'adreça a un col·lectiu compost per titulats universitaris mitjans i superiors i a d'altres persones amb estudis especialitzats de llarga durada. Són, per tant, tècnics

amb un alt nivell de formació teòrica quan l'ingressen.

Les accions de formació d'aquests especialistes prioritzaran el reciclatge professional, l'adaptació dels coneixements a les necessitats municipals i l'intercanvi d'experiències amb altres col·lectius similars d'administracions, empreses o institucions socials.

En la programació formativa dels especialistes que configuren aquest col·lectiu municipal, l'Ajuntament s'ha dotat de programes propis per a la formació dels docents, la Guàrdia Urbana i bombers, per la seva especificitat i importància, depenents directament de les Àrees d'Educació i de Protecció Ciutadana. Tambè cal ressenyar el programa de formació de l'Àrea de Salut Pública, obert també a professionals de la sanitat no municipals i el programa de l'IMAE per a professionals municipals en la intervenció social i cultural.

Dins d'aquest programa s'estan realitzant: cursos a mida, seminaris i conferències, jornades, formació externa i ajudes per a la realització de cursos de postgrau i masters.

Programa de reflexió sobre la ciutat i els projectes municipals

Aquest programa té dos vessants, fortament interrelacionats entre ells. D'una banda el coneixement en profunditat de la realitat del territori bàsic d'actuació del govern municipal: la

ciutat. Per assegurar l'eficàcia de les polítiques municipals és fonamental que els càrrecs de comandament i els professionals que presten serveis al ciutadà tinguin un coneixement actualitzat de les necessitats de la ciutat. Aquesta seria la finalitat d'aquest primer vessant.

D'altra banda, l'Ajuntament és una organització complexa i desconcentrada, que elabora contínuament nous productes i serveis. Els projectes municipals són sovint desconeguts per als empleats i àdhuc per als càrrecs de comandament. En aquest sentit, el programa cobrirà dues finalitats:

- Donar a conèixer les realitzacions, projectes i estratègies municipals, possibilitant així una major interrelació i coordinació entre programes.
- Servir com a espai de reflexió, a nivell tècnic, de les polítiques municipals, i de l'adequació d'aquestes als objectius municipals i a les necessitats de la ciutat.
- Finalment, aquest programa pretén enfortir la cohesió de l'organització municipal, transmetre els valors que han de caracteritzar les actuacions municipals i imprimir uns estils de treball comuns en allò que és fonamental. Això, en definitiva, impulsarà un canvi progressiu en la cultura organitzativa de l'Ajuntament. Algunes de les accions que s'han fet d'aquest programa són: el cicle de conferències «Pensem la Ciutat», el seminari sobre el Pla Estratègic Barcelona 2000, i visites a la ciutat i equipaments municipals.

Mòduls de suport a la formació

Els mòduls de formació en llengües i tecnologies de la informació tenen una funció de suport als programes que configuren el Pla de Formació. Segons el nivell d'especialització d'aquestes matèries, complementen la formació que rep cadascun dels col·lectius d'empleats municipals en el seu procés formatiu.

Els mòduls previstos en el Pla de formació 90 són:

Mòdul 1: llengües

Català

L'objectiu d'aquest mòdul és facilitar als empleats els coneixements necessaris per a la **correcta utilització de la llengua en el seu lloc de treball**.

L'oferta de cursos va de les classes de català oral per a castellano-parlants fins al llenguatge administratiu com a oferta més especialitzada.

Anglès

El domini de llengües esdevé imprescindible per poder mantenir el nivell de relació exigida en el món actual i tenir accés a les fonts d'informació més especialitzades. Sobretot en el cas de la llengua anglesa, utilitzada com a vehicle de comunicació en diversitat de disciplines i que permet un ampli ventall de relacions.

Els cursos d'anglès s'adrecen a col·lectius que necessiten la seva **utilització en tasques concretes del seu lloc de treball**. La forma-

ció d'aquest mòdul d'idiomes es farà a través de cursos concrets o de la utilització de l'espai d'auto-formació.

Mòdul 2: tecnologies de la informació

L'Ajuntament de Barcelona ha viscut una ràpida implantació de tecnologies informàtiques, que han permès canvis significatius en els processos de millora i modernització de l'aparell administratiu. El nostre Pla contemplarà la formació en informàtica establint els continguts més adequats per a cadascun dels nivells d'utilització propis de l'Ajuntament:

Espai d'autoformació en llengües i informàtica

Aquest espai està dissenyat especialment perquè cada persona pugui aprendre allò que necessita, segons les seves prioritats, i de la manera que li resulti més amena, interessant i productiva.

El sistema d'autoformació consisteix a posar a disposició de l'usuari tots els mitjans possibles per a l'aprenentatge (vídeos, ordinadors, magnetòfons, fitxes d'activitats autocorrectives, publicacions periòdiques, llibres de consulta i de lectura, jocs didàctics,...)

Dins aquest espai i amb aquest material, cada participant pot decidir:

- què vol aprendre
- com vol fer-ho

- quant de temps vol dedicar-hi, amb l'orientació d'un assessor que ajuda a: determinar les pròpies necessitats, dissenyar el programa personal d'aprenentatge, decidir el sistema d'estudi, fer un seguiment de l'aprenentatge assolit, resoldre dubtes.

Els Plans Sectorials de Formació

Per la seva especificitat, els Plans de Formació d'Educació, Protecció Ciutadana, Guàrdia Urbana, Extinció d'Incendis i Parcs i Jardins, s'han abordat de forma sectorialitzada.

Pla de Formació de l'Àrea d'Educació

En el pla d'actuació municipal de l'Àrea d'Educació, per al quadrienni 1987-91, ja es fa esment de la necessitat de realitzar la formació permanent dels mestres de tot nivell i modalitat. Es manifesta el desig de coordinar totes les iniciatives i la tasca de les institucions que hi intervenen, i es parla d'un Pla de Formació Permanent que ajudi a realitzar els programes prioritaris de l'Àrea i a vehicular la Reforma del Sistema Educatiu de la futura LOSE.

En continuïtat amb la línia programàtica esmentada, amb la situació de l'educació al moment present i amb les orientacions actuals de la formació permanent, el Pla de Formació del Professorat en exercici a les escoles municipals s'ha estructurat per tal de donar resposta a la demanda de qualitat d'educació de la societat actual.

Des de la Direcció de Serveis Pedagògics es realitza la tasca de disseny, coordinació, seguiment i avaluació del Pla a través de la coordinació dels diferents sectors i amb la col·laboració d'assessors externs de l'Àrea d'Educació. Actualment (curs 89-90) el Pla abasta: 65 centres de Bressol, Parvulari, Primària i Secundària. 920 mestres de Bressol, Parvulari, Primària i Secundària i afecta un total de 10.320 alumnes.

Bases en què es fonamenta el Pla de Formació

Aquestes bases fonamentals són: Model de Formació Permanent Institucional; la Reforma Educativa com a marc de referència (D.C.B del M.E.C i del Departament d'Ensenyament de la Generalitat); programes prioritaris de l'Àrea d'Educació; Formació Permanent arrelada en la pràctica docent i en la realitat organitzativa dels centres; experiència pedagògica en Formació Permanent i en investigació de les diferents institucions dels Serveis Pedagògics de l'Àrea d'Educació.

Pla de Formació de l'Àrea de Protecció Ciutadana

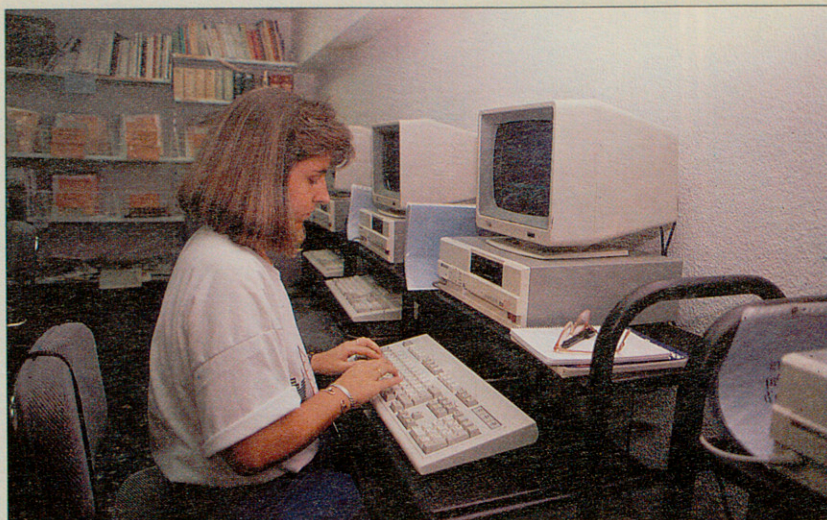
Dins la preocupació general que les Administracions Públiques han fet palesa en totes les qüestions relatives a les millores del seu funcionament i, en especial, a la seva formació professional, l'Àrea de Protecció Ciutadana disposa d'un Pla Integral conjunt de Formació de les dues branques més significatives de la seva competència: la Guàrdia Urbana i el Servei d'Extinció d'Incendis i Salvament.

Pla de Formació de la Guàrdia Urbana de Barcelona

El Pla de Formació és un instrument fonamental per a la millora de la qualitat i optimització de les prestacions dels diferents serveis de la Guàrdia Urbana.

Segons les necessitats existents, el Pla està estructurat en diverses àrees formatives que cobreixen els diferents nivells i funcions del personal actual. Esquemàticament, les activitats que es duran a terme el 1990, i que s'adrecen a tots els comandaments de la Guàrdia Urbana, són les següents:

- Nous oficials
- Sub-inspectors i Oficials
- Noves promocions de Sub-Oficials, Sergents i Caporals.

Formació Permanent

Adreçada a tot el personal de la G.U.

Procés formatiu:

- Formació descentralitzada als Districtes i Seccions mitjançant coordinadors i monitors.
- Programes:
 - Formació de Coordinadors
 - Formació de Monitors
 - Formació de tot el personal: 2 hores de formació tècnica i 2 hores de formació bàsica.

Formació bàsica

Adreçada a 150 aspirants a ingressar a la G.U.

Procés formatiu:

- Curs, de maig a setembre, de 420 hores que inclou diverses àrees formatives de funció policial
- Organització de pràctiques als Districtes i a les Seccions
- Programes: totes les àrees d'activitat policial.

Formació d'especialitats

Adreçada al personal amb funcions específiques.

Programa:

- Pla de Formació específica de les Seccions especialitzades (Suport, Grues)
- Pla de Formació Específica dels Districtes.
- Cursos d'informàtica
- Cursos i pràctiques de tir
- Cursos d'idiomes.

Altres activitats

- Cursos adreçats al canvi d'actituds de la G.U.
- Ponències Seguretat Ciutadana sobre:
«La Guàrdia Urbana i la dècada del 90» (octubre)

Pla de Formació del Servei d'Extinció d'Incendis i Salvament

El Pla de Formació d'aquest Servei recull, per primera vegada, una proposta adreçada a tot el seu personal i s'articula en els següents programes:

- Curs de reciclatge per a bombers
- Cursos de reciclatge especialitzats
- Curs de reciclatge per a comandaments
- Curs de formació per a ascens
- Curs de formació per al personal de nou ingrès

Pla de Formació de Parcs i Jardins

El Servei Municipal de Parcs i Jardins, adscrit a l'Àrea de Serveis i Manteniment, realitza un programa de formació adreçat al seu personal que s'estructura en els següents cursos:

- Cursos de jardineria adreçats a peons, peons especialitzats i auxiliars, jardineros en cap i caps de grup, encarregats i encarregats generals i pràctics.
- Cursos d'oficis, que inclouen les especialitats de: lampisteria, obres, pintura, xofers, mecànics, fusteria i serralleria.
- Cursos de Serveis Generals per a guardesses i vigilants, telefonistes i ordenances.
- Cursos de Tècnics i Administratius on tenen accés els Auxiliars i Oficials administratius, Caps administratius, delineants i auxiliars pràctics, i tècnics en jardineria.

Aprendre, com?

La Programació i el disseny de la Formació

Una programació i un disseny acurats són condició necessària per a una formació efectiva. Les accions de formació es programen a partir d'un **diagnòstic de les necessitats**, la metodologia i l'amplitud del qual s'adapta a les característiques de la població objecte d'anàlisi. **El diagnòstic, la programació i l'avaluació** es realitzen a través d'una guia metodològica, que es treballa conjuntament entre els responsables dels col·lectius i l'equip de formació, i és sempre un requisit previ en la planificació de les activitats de formació.

La formació no ha de ser responsabilitat exclusiva del programa de Formació de Personal. El treball conjunt i la implicació mútua entre Formació de Personal i els nuclis de treball afectats ha de permetre la realització de **dissenys específics**. En cap cas, però, la realització de diagnòstics parcials, no ha de fer perdre la visió global de l'Ajuntament.

Els CAPS han d'intervenir activament en les qüestions referents a la formació del seu personal. Els responsables d'equips humans han de fer una **anàlisi permanent** de les disfuncions del seu equip i de si aquestes es poden reduir millorant la preparació dels seus membres. Això ha de facilitar la programació de les accions de formació necessàries, sempre d'acord i a través de Formació de Personal.

Els **caps d'unitat** o equivalents, com a nivell més alt de comandament tècnic, han d'assumir responsabilitats en tot allò referent a la formació dels seus col·laboradors. Això ha de permetre integrar la visió propera al col·lectiu d'empleats amb la política de recursos humans de l'Ajuntament aplicada des de Formació de Personal.

(*) Extret i adaptat de Xavier Mendoza, *L'actualitat de la formació a les administracions públiques*, Ajuntament de Barcelona, 1989

Les decisions de formació s'han de prendre integrant-les en les decisions estratègiques o programàtiques de l'Ajuntament. En aquest sentit, cal que tot projecte que suposi canvis organitzatius, promoció i/o mobilitat del personal, prestació de nous serveis, utilització de noves tècniques o instruments o exercici de funcions per personal no experimentat, vagi acompanyat d'un **pla específic de formació*** per a la posada en marxa del projecte.

Les Etapes de Formació*

Qualsevol procés educatiu que estigui realment orientat a aconseguir resultats en el marc organitzatiu ha de seguir set etapes clau:

1a. La fase de comprensió conceptual. Les persones que prenen part en un programa de formació han de conèixer el perquè dels conceptes o les tècniques que se'ls exposen i entendre quina és la rellevància que aquestes tenen per a la seva organització.

2a. La capacitació. Cal desenvolupar en els participants les habilitats per aplicar els conceptes o les tècniques anteriors en una situació concreta.

3a. La persona que ha entès el perquè, que comprèn conceptualment una tècnica determinada i ha estat ensinistrada per fer-la servir, ha d'adquirir confiança en l'eina en qüestió i apreciar la seva vàlua. A més, ha de tenir el convenciment que val la pena experimentar-la en el seu lloc de treball.

4a. Creació d'un clima organitzatiu adient, que permeti l'experimentació i accepti els possibles errors com una part dels costos de l'aprenentatge.

5a. Facilitar a la persona els mitjans necessaris per poder aplicar els nous coneixements. Sovint, els mitjans addicionals necessaris per a realitzar una primera prova són relativament fàcils de mobilitzar, si bé cal que hi hagi dosis importants de motivació i que la persona que ha seguit un programa de formació tingui el suport dels seus superiors.

6a. Aquesta és una de les etapes més crítiques de tot el procés. L'organització ha de pro-

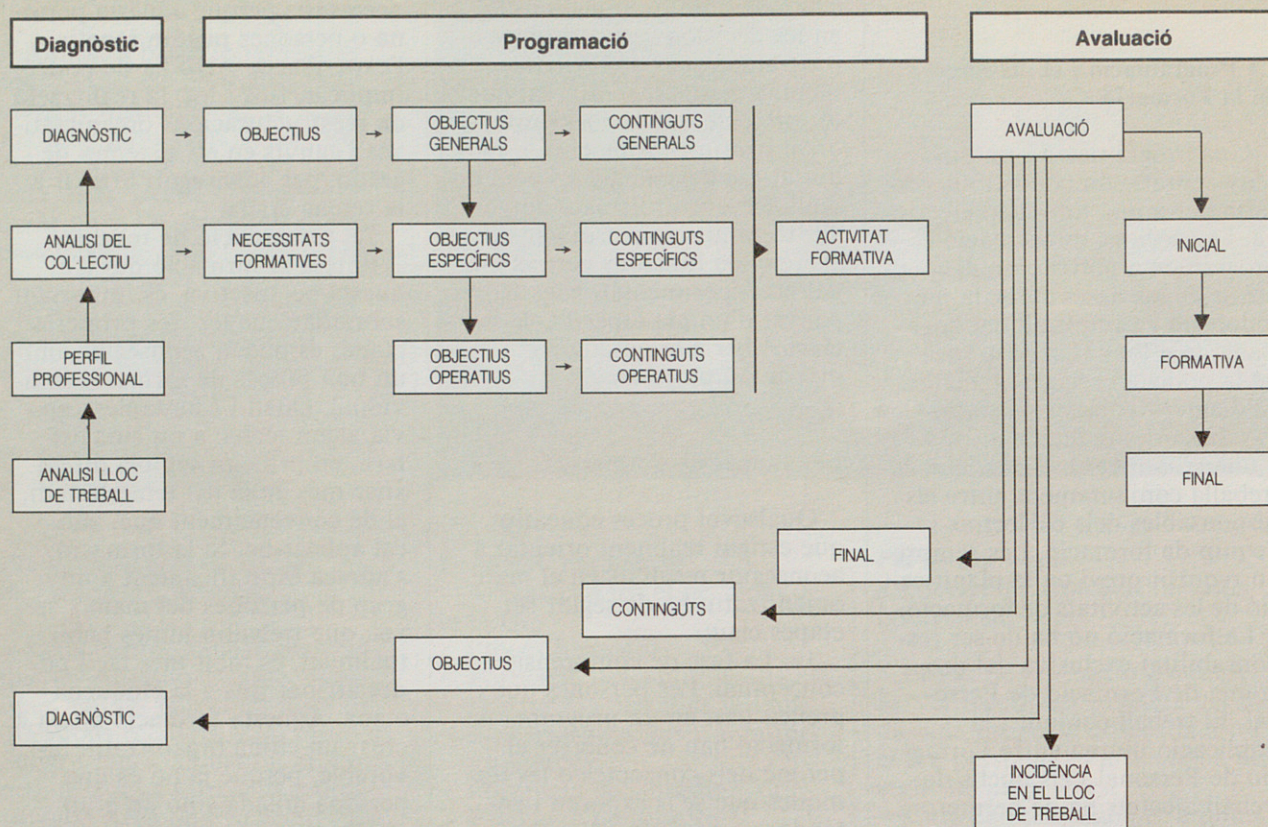
porcionar el suport i els mitjans necessaris perquè aquesta persona o persones puguin repetir l'experiència. Això ha de poder implicar, fins i tot, la realització de reestructuracions organitzatives i canvis en els sistemes de gestió, per aconseguir arribar a la setena etapa.

7a. Consecució de resultats.

Entesa la formació des d'aquesta perspectiva, és important subratllar que les tres primeres etapes es poden aconseguir amb un bon procés de formació individual. Quan l'Ajuntament envia algun tècnic a un curs extern, en principi sembla difícil anar més enllà del tercer estadi, el de convenciment que, allò, cal aplicar-ho. Si la formació s'adreça específicament a un grup de persones del mateix servei, que treballin juntes habitualment, és molt més fàcil poder arribar fins a la cinquena etapa. Aquesta formació ajuda a crear un clima organitzatiu favorable, perquè ja no és una persona aïllada sinó un grup que comparteix els riscos d'experimentar i provar coses noves. Tanmateix, és important adonar-se que els agents encarregats de la formació només poden arribar amb la seva actuació fins a l'etapa quarta. A partir d'ací, és l'organització qui ha de posar els mitjans perquè la formació doni els seus fruits.

La reflexió anterior palesa que la formació no és quelcom que es pugui construir en el buit, sinó que ha d'estar inserida en un programa més ambiciós de modernització de l'administració municipal. En cas contrari, com a molt, aconseguiríem arribar al quart o fins i tot al cinquè estadi, però ací acaba l'experiència. Ens cal, per tant, estar preparats i predisposats a treure partit d'aquest esforç.

ESQUEMA DE LA INTERVENCIÓ FORMATIVA

Metodologia i model pedagògic

A partir dels objectius docents de cada curs (assimilació de conceptes, ús de tècniques noves, transformació d'actituds, etc.), es dissenya un procés d'aprenentatge que sigui còmode per als participants i eficient per al professorat.

Cada mòdul formatiu s'estructura conjuntament amb Formació de Personal, els responsables del col·lectiu a formar i els professors. Es dissenya el paper d'aquests i els mètodes pedagògics a utilitzar. A més de les sessions magistrals, que acostumen a ser participatives, s'utilitza una àmplia gamma de tècniques: treball en equip, anàlisi de casos, resolució de problemes, «role-playing», visites de treball i qüestionaris d'auto-diagnòstic. En alguns programes és necessària una determinada dedicació i estudi personal al marge de les hores lectives.

Els mètodes pedagògics emprats afavoreixen un ambient d'aprenentatge que:

- estimula els participants a tenir un paper actiu i a aprendre a partir del seu prisma personal
- accepta el fet diferencial i facilita la confiança dels participants en ells mateixos
- incita a l'intercanvi d'experiències i coneixements i a la confrontació de visions diferents
- impulsa el descobriment i fomenta l'autoavaluació.

En aquest sentit el nostre model pedagògic atorga molta importància al procés d'aprenentatge i a l'alumne. Creiem que l'aprenentatge és un procés dinàmic molt lligat a la pròpia experiència, que ha de ser controlat en tot moment pel participant.

Entenem la formació no com a «ensenyar» sinó com a facilitar l'aprenentatge i el desenvolupament personal i grupal.

Formació de Personal, IMAE, Salut Pública, Guàrdia Urbana, Servei d'Extinció d'Incendis i Salvament, Educació i Parcs i Jardins

Arxius Municipals, viatge al desconegut

On van a parar les muntanyes de paper que produïm? Molts no tenen cap interès aparent. Però hi ha qui sap llegir-los amb l'òptica de la història futura. I els guarda pacientment en prestatgeries inacabables.

El magatzem de papers seleccionats, ordenats i conservats és l'arxiu municipal, un laberint de notícies i paper on cada dia és més fàcil trobar ràpidament allò que es busca.

Gabriel Pernau, periodista del Diari de Barcelona, ha visitat els arxius municipals, ha parlat amb els seus responsables i ha ficat el cap en les prestatgeries plenes de documents.

El suport magnètic i l'òptic són el futur dels arxius.

«El ciutadà ha perdut la por a entrar en un arxiu i preguntar, tímidament, si pot treballar-hi. Els arxius són un lloc de treball per als grans i petits investigadors.»

Si alguna nit d'avorritment un funcionari municipal tingués la mala idea d'arrangiar de costat tot el material que es conserva als arxius municipals, es trobaria amb la desagradable sorpresa d'haver de traslladar-se a Granollers per posar l'últim llibre. Són, ni més ni menys, que 33 els quilòmetres de prestatges que es conserven en les dotze adreces on es reparteix tot aquest fons. Llibres, diaris, contractes, escriptures, segells, plànols, gràfics, fotografies, gravacions... El material es compta per milers d'unitats.

Els arxius municipals conserven una bona part de la història de la ciutat. A les fosques i sovint desconegudes sales dels dotze arxius s'amunteguen multitud de petits retalls que conformen la història dels habitants que un dia, ja fa uns quants anys, van decidir ocupar unes terres situades entre els rius Besòs i Llobregat.

A les portes d'entrar en un exhaustiu i necessari procés de reformes, aquests veritables magatzems de records oblidats reben cada any un número creixent de visitants. La Casa de l'Ardiaca, per exemple, va ser visitada el 1989 per 30.000 estudiants. La por col·lectiva al passat desconegut sembla que, per fi, queda enrera. Amb un lema que bé podria ser «mirar al passat des de l'atalaia que ofereix el present», els responsables dels arxius municipals no volen deixar passar aquesta ocasió de pujar al tren de l'actualitat.

«L'obra de l'arxiu és poc aparatosa, no es veu». «És una funció essencial que ha de realitzar un ajuntament, però que es nota molt poc», afirma Ramon Alberch, el cap dels dotze arxius municipals de Barcelona. Ramon Alberch és un gironí de 38 anys, que encara no fa sis mesos va ac-

ceptar el càrrec «com un repte personal, perquè m'hagués estat molt més còmode quedar-me on era». Els seus horitzons no semblen delimitats per les gastades cobertes de cuir dels llibres. Alberch té un sentit de la història molt més ampli del que tenien aquells cronistes oficials que menjaven el que els donaven els «herois» que protagonitzaven les «gestes» que ells escrivien. Està convençut que la història amb majúscules l'escriuen, a parts iguals, els coneguts personatges polítics o militars i la senyora Maria del carrer. I insisteix: «els arxius tenen una funció molt important i el ciutadà ha d'entendre la seva utilitat. Han de ser, fins i tot, rendibles políticament». Té clar quin ha de ser el futur. «El ciutadà ha perdut la por a entrar en un arxiu i preguntar, tímidament, si pot treballar-hi. Els arxius són un lloc de treball per als grans i petits investigadors». Es manifesta conscient dels problemes que pateixen prop de les 70 persones que estan al seu càrrec i anuncia molts canvis per als pròxims mesos.

Un retrobament amb el passat

Segurament sense tenir-ne consciència, els barcelonins acaben trobant el seu passat i retrobant-se a si mateixos en aquests viatges al desconegut. Cadascú té els seus motius. A l'arxiu històric, més conegut per Casa de l'Ardiaca, els visitants hi busquen informació per redactar un treball escolar, una tesi de fi de carrera i, els que menys, un llibre. Altres busquen l'origen, «fins ara desconegut, del meu cognom».

A la Casa de l'Ardiaca es conserva tota la història de Barcelo-

Tenim 33 quilòmetres de documentació.

na. El fons és immens. D'entre totes les obres, Alberch destaca «el llibre verd, un recull dels privilegis que els reis van anar atorgant a Barcelona entre els segles XIII i XVII. Amb un període tan ampli, fins i tot es veu l'evolució de la lletra: de la gòtica a la cursiva actual». El fons municipal conté 2.500 pergamins que van dels segles XI al XVIII: la documentació continuada del Consell de Cent, l'antiga institució de govern ciutadà, i la gestió administrativa dels consellers fins al 1714. Per les possibilitats que ofereix d'estudiar l'evolució econòmica i demogràfica de Barcelona, es guarden gelosament les dades d'aprovisionament de cereals i de carn a la ciutat, dels quals l'Ajuntament va tenir el monopoli fins al segle XIX.

No hi falten papers del cadastre des del 1715, quan el rei Felip V va imposar al principat nous tributs en virtut del Decret de Nova Planta. Fins i tot hi han registrats els moviments de tropes a les guarnicions de la ciutat.

El gremis tenen a Casa l'Ardiaca un importantíssim fons d'aquest moviment corporatiu típicament urbà. La legislació, la producció, els controls de qualitat, l'assistència social, benèfica i religiosa de, ni més ni menys, 92 gremis diferents estan condensats aquí. Tots els oficis, feines, professions i col·lectius variats hi són representats: pallers, fusters, sombrerers, argenters, velers, pasamaners, coralers, retorcedors de seda, sastres, metges, llogaters de mules...

L'arxiu històric té també un notable fons de caràcter privat, on destaca l'arxiu comercial. Llibres de copiadors de cartes, dietaris o diaris de navegació, aporten als estudiosos uns testimonis de la vida quotidiana d'incalcula-

«Després de l'estiu, a Casa l'Ardiaca es començarà un important procés d'obres. Respectant tota la part noble de l'edifici, es reordenarà la fins ara caòtica i laberíntica distribució interior.»

La consulta s'informatitza.

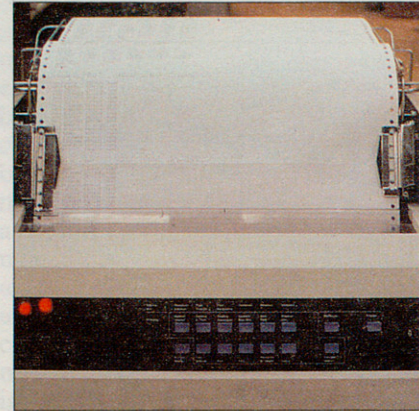
ble valor. També és destacable la documentació personal de personatges com Prudenci Bertrana, Francesc Carreras Candi, Apelles Mestres o mossèn Cinto Verdaguier, i una part de l'arxiu personal d'Ildefons Cerdà, el «pare de l'Eixample».

Diaris i revistes

En l'apartat sobre arxius institucionals, hi ha fons dels Jocs Florals, les Exposicions Universals del 1888 i el 1929, i de Ràdio Barcelona -guions i relacions d'emissions del període 1925-63-.

A la biblioteca, com qui no diu res, es guarden 36.000 obres, repartides, a parts similars, entre llibres i opuscles. Amb exemplars que s'han editat a Barcelona al llarg del temps. L'hemeroteca no es queda enrera. Els títols de periodicitat diària de Barcelona emmagatzemats són 347, dels que 57 ja corresponen a la lletra «D». De caràcter setmanal, quinzenal, mensual, bimestral, trimestral, semestral o anual, es calcula que hi ha unes 10.000 revistes. De fet, el 70% de les consultes a la sala de lectura de la Casa tenen com a destí l'hemeroteca.

L'arxiu fotogràfic, iniciat el 1924, conserva 250.000 còpies i negatius que reflecteixen en imatges els canvis més recents que han experimentat els carrers barcelonins i els seus homes. Hi ha un fons de gràfics, mapes i plànols que tampoc tenen «desperdici». «Amb molt carinyo», com diu Montserrat Negre, la cap de restauració de la casa, es guarden nombrosos dibuixos i il·lustracions originals d'Antoni Gaudí, pels quals alguna companyia japonesa amb fal·lera compradora seria capaç d'empenyorar el seu futur en uns quants anys.

Auques, cartells, catàlegs d'art, dibuixos, goigs, fulls religiosos, gravats, indianes, mapes, naips, plànols, postals i altres papers engroguits pel pas del temps conformen l'ampli departament.

Més desconegut encara que els repassats fins ara, al fons de història oral hi ha recopilats els testimonis, gravats i els transcrits, d'alguns barcelonins anònims que volen afegir algun punt i alguna coma a la versió oficial. Perquè, com diu el responsable de tots els arxius municipals, la història oral té tanta «història» com l'altra.

I explica: «la gent dona, molt sovint, una versió de la història completament contradictòria de la que recullen els llibres i els grans tractats». A Casa l'Ardiaca quedarà constància dels canvis que està experimentant Barcelona amb motiu dels Jocs Olímpics, gràcies a un fons oral específic que s'està creant.

Premsa, documentació política i cinema documental tanquen la llista de seccions de la Casa de l'Ardiaca.

Després de l'estiu, a Casa l'Ardiaca es començarà un important procés d'obres. Respectant tota la part noble de l'edifici, es reordenarà la fins ara caòtica i laberíntica

Aquí es conserven còpies d'escriptures de pisos, o la història de l'arquitectura modernista.

tica distribució interior. Distribució que obligava els funcionaris municipals a pujar i baixar escales a la recerca del material demanat. L'actual i insuficient sala de consulta s'ampliarà. La capacitat per arxivar augmentarà també de forma notòria, amb l'enderroc de la part més malmesa de l'edifici. En una primera inspecció realitzada fa pocs dies, Roser Amador i Lluís Domènech, els arquitectes que faran les reformes, han constatat que la Casa de l'Ardiaca ha patit moltes transformacions al llarg de la seva dilatada història, una de les quals podria, inclús, afectar la façana que dona a la Catedral. A mitjans de l'any que ve, l'hemeroteca es traslladarà al convent dels Àngels, on els arquitectes Lluís Clotet i Ignacio Paricio ja estan dirigint les obres de condicionament.

La difícil conservació

Montserrat Negre, responsable de restauració de la casa, es queixa de l'excessiu ús que es fa dels llibres i dels pocs recursos que es destinen al seu departament. Afirma que el material cada cop està pitjor conservat, perquè els horaris cada vegada són més amplis i no es dona l'abast a posar el material en condicions. De les cinc persones que treballen a restauració, tres no cobren. Són jubilats que, per afeció a aquest antic ofici, es passen vuit hores al dia i cinc dies a la setmana, al tercer pis, «en un local molt maco però que ningú volia perquè a l'estiu hi fa calor i a l'hivern fred». La restauració es fa per prioritats, explica la conservadora, mentre mostra un manuscrit del segle IX -el més antic de la casa-, signat per Wilfredus,

«El suport magnètic i l'òptic són el futur. El primer permet guardar una capacitat insospitada d'informació en molt poc espai. D'aquí a cent anys, un investigador podrà conèixer, per exemple, els noms de tots els barcelonins començats amb la lletra "h".»

més conegut per Guifré els Pilós. «Aquest altre és el goig més vell que es coneix, i estava en molt males condicions», explica Negre, i sense deixar de parlar, ensenya un pergami recentment acabat que encaixa perfectament en tots i cadascun dels incontables forats i estripades que té el mil·lenari original. Assenyalant un dels pergamins, Ramon Alberch afirma que «els diaris actuals haurien de dur una etiqueta que digués: aquest exemplar s'auto-destruirà en deu anys».

Tot i que assegura que «sembla que ara hi ha voluntat de fer més coses», Montserrat Negre es jubilarà el pròxim mes de novembre, després de 41 anys de servei a la casa.

Ramon Alberch, que assumeix les crítiques, apunta alguna de les mesures que es duran a terme. A més de les millores arquitectòniques es creu necessari aprofundir en les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies. «El suport magnètic i l'òptic són el futur. El primer permet guardar una capacitat insospitada d'informació en molt poc espai. D'aquí a cent anys, un investigador podrà conèixer, per exemple, els noms de tots els barcelonins començats amb la lletra «h». «Els investigadors s'hi hauran d'acostumar, perquè no pot ser que tothom consulti els originals, que es deterioren».

L'arxiu administratiu

L'arxiu administratiu és una mica diferent. Aplega cada any uns 1500 atrafegats visitants amb motivacions més materials i obligades, que l'arxiu històric. Un jove, encorbatat, explica, per exemple, mentre espera el seu torn davant el mostrador, que el

Al carrer Bisbe Caçador hi ha l'Arxiu Administratiu.

«Al carrer Bisbe Caçador, arxivistes i documentalistes fan una de les seves tasques més difícils i necessàries: l'eliminació del material que es considera que mai més serà útil.»

motiu de la seva visita al número 4 del carrer del Bisbe Caçador és «trobar una còpia de l'escriptura del pis dels meus avis, que no sé on coi la devien amagar». L'arxiu és contemporani, dels segles XIX i XX «i de visita imprescindible, almenys una vegada, per a la majoria de ciutadans», assenyalava Ramon Alberch. La història del modernisme i de l'Eixample es conserva en aquests prestatges.

Aquí, al carrer Bisbe Caçador, arxivistes i documentalistes fan una de les seves tasques més difícils i necessàries: l'eliminació del material que es considera que mai més serà útil. Difícil perquè «mai saps el material que uns anys després podrà fer servei». I necessari perquè «no donaríem l'abast a conservar els 1.500 metres lineals de documentació que genera cada any una institució com l'Ajuntament de Barcelona», explica el cap dels arxius municipals. A tall d'exemple afegeix: «el segle passat es va llençar la informació de les quintes. Avui, les poques dades que se n'han conservat són molt apreciades pels metges, ja que gràcies a elles poden estudiar l'evolució humana». Per esmenar deficiències passades, està previst crear una comissió de tria i eliminació que decidirà el futur de cada full arxivat.

L'arxiu es troba actualment immers de ple en reformes que s'han d'acabar el 92 i que dirigeix l'arquitecte Rafael García.

Tot l'interior de l'edifici es re farà de nou per acollir noves instal·lacions modernes. Tot el que no sigui documentació administrativa es traslladarà.

Arxius de Districte

D'àmbit més local, els deu arxius de Districte no es resignen a oblidar un passat desvinculat, en molts casos, de la Barcelona annexionista. La major part dels seus fons són de documentació vària i conserven un bon paquet d'acords municipals amb incidència al seu àmbit.

Després d'afirmar que «rarament tenen un local adequat», Ramon Alberch assenyalava que aquests arxius es potenciaran com a conseqüència de la voluntat descentralitzadora de l'Ajuntament. «Aquest és el gran projecte que m'he plantejat en acceptar el càrrec. Tenen un camp molt important a córrer com a focus de dinamització històrica i d'ajuda als Districtes on pertanyen», afirma.

Tot aquest material, vertader mirall del que és i el que van ser Barcelona i els barcelonins, s'ha recollit de forma notòria gràcies a les donacions i llegats d'una llarga llista d'institucions i personatges.

Gabriel Pernau

	Arxiu Històric de la ciutat (Casa de l'Ardiaca)	Arxiu Administratiu
Adreça:	Santa Llúcia, 1	Bisbe Caçador, 4
Horaris:	9 a 21 h (9 a 13 dis.)	9 a 14 h (9 a 13 dis.)
Material arxivat:	6.000 metres	10.600 metres
Director:	Manuel Rovira	Montserrat Condomines
Empleats:	42	10

Què en penses del concursos interns?

I tu, has concursat?
Hem demanat l'opinió sobre els concursos interns a gent que pot donar-la des de diferents punts de vista. A tots els hem preguntat què els semblen aquests concursos i com es poden, si cal, millorar.

Les respostes van del blanc al negre, passant per tots els matisos del gris. Però, al farcell de respostes, hi manca la teva.

Tu, de debò, què en penses, dels concursos interns?

Bernardo Hernández Districte de Sant Martí

Els concursos interns no són més que una conseqüència dels drets reconeguts als funcionaris en la Reforma de la Llei de Funció Pública. L'objectiu de l'esmentada llei és el foment de la promoció interna del funcionari.

Ha trigat a aplicar-se, però significa un pas molt important en la política de personal.

L'èxit estarà en funció de l'aplicació correcta i objectiva dels criteris de mèrit i capacitat, reconeguts a la Constitució.

Helena Serrasolsas Districte Sant Andreu

Crec que els concursos interns són una bona eina per a la promoció del personal.

Haurien d'anar dirigits, sobretot, a afavorir els nivells més baixos i alhora més nombrosos.

Una experiència interessant ha estat el curs de preparació per a les oposicions d'administratiu, que, si s'apliqués en d'altres tipus de promocions internes, donaria als aspirants les mateixes oportunitats per accedir-hi.

D'altra banda, s'hauria de tenir en compte que els processos no siguin gaire llargs i que, un cop superades les proves, el nomenament es faci efectiu immediatament.

Josep Munt Serveis Generals Guàrdia Urbana

Són un sistema de provisió de llocs de treball d'aplicació obligada, està regulat reglamentàriament i garanteix l'objectivitat en l'adscripció als llocs de treball,

considerant l'equilibrada composició de la Junta de Valoració de la que forma part un membre designat per la Junta de Personal o pel Comitè d'Empresa.

Representen un incentiu per als funcionaris que no tenen el seu destí subjecte a possibles canvis en la cúpula directiva, i l'Administració Municipal gaudeix de càrrecs directius que, com a mínim, romandran dos anys en el seu lloc de treball. Això genera uns comandaments més professionals i més entesos, la qual cosa és un benefici obvi per a una funció pública que s'encamina vers els reptes dels 90.

Fernando Wilhelmi Registre General

Com a precepte legal està bé. A més, hem lluitat perquè sigui així. Després, però, s'ha acabat convertint en un premi per als fidels i en un càstig per als qui no ho són.

Ara, és una mena de fórmula política en comptes d'una valoració professional.

El paper del sindicats, en aquest tema, tampoc és el més correcte, donat que representen només els seus afiliats i no tots els treballadors de l'Ajuntament.

Lluís Fontanals Àrea de Manteniment i Serveis

Els concursos interns són útils en alguna ocasió. Altres vegades són un tràmit enutjós per les implicacions personals, i alhora, condicionen la carrera d'un funcionari al ritme prefixat en etapes de dos anys. En el cas dels càrrecs directius penso que no són útils.

Eduard Cabús

Districte Ciutat Vella

Pel que fa als concursos interns per a la cobertura de places de responsabilitat, representen un guany respecte al sistema tradicional de la meritocràcia i l'«enxufisme». I el fet que hi hagi participació sindical garanteix a tothom la transparència en el procediment. Malgrat tot, encara hi ha aspectes per resoldre, dels quals voldria destacar-ne els següents:

Cal elaborar molt més els perfils. De vegades més que perfils semblen fotografies, ja que estan fets a mida d'aquell opositor que es té en ment per cobrir la plaça.

El fet de forçar una persona a mantenir-se a la plaça durant un termini de 2 anys, és quasi il·legal, ja que és un fre al dret a la promoció personal. També impedeix la solució precoç de possibles errors. D'altra banda, hi ha gent que fa molts anys que estava fent la tasca abans de ser nomenada per a ella. Si, a més, s'hi ha d'estar dos anys més, això ja és massa temps.

Es triga molt en la signatura de l'alcaldia i el nomenament del càrrec, de tal manera que la persona seleccionada s'està de 2 a 4 mesos sense cobrar els plusos de la nova feina, malgrat l'estigui fent.

M. Àngels Fernández

Oficina del Comissionat del Pla Estratègic

Des de fa un temps l'Ajuntament ens està oferint una fórmula per a la promoció interna: els concursos interns. Aquests concursos permeten una certa mobilitat dins la mateixa categoria. En alguns casos, guanyar el concurs només significa el reconeixement

d'unes tasques que ja s'estan desenvolupant. Aquests concursos, com a mínim, representen un pas endavant en la recerca d'una bona solució del problema que planteja la promoció d'un gran col·lectiu.

Imma Miret

Districte de Les Corts

Són un bon sistema per a la promoció de personal. Permet una major mobilitat dels treballadors, d'acord amb les seves aptituds.

El «però» és que es convoquen concursos per a una plaça que, normalment, ja està coberta. És a dir, ja hi ha algú que hi treballa i, per això, sembla difícil que el resultat pugui ser del tot objectiu. O, si més no, resta possibilitats a les altres persones que hi concurren.

Cal valorar més la història professional, a nivell pràctic, dels concursants que no prioritzar el currículum o els mèrits.

Antoni Plasència

Àrea de Salut Pública

Dins el context general de la promoció en el lloc de treball a l'Administració, els concursos interns suposen el mètode més objectiu i consensuat a fi d'avaluar les capacitats dels candidats per ocupar noves responsabilitats tècniques.

Això ha d'obligar a la màxima precisió i exhaustivitat en la fixació de criteris de valoració. Criteris que han d'incloure -en grau divers, segons les circumstàncies- els coneixements tècnics, l'experiència en tasques similars i la capacitat d'organització i gestió. Però també, la capacitat de lide-

ratge, la motivació i la flexibilitat. En aquest sentit, crec que el currículum, la redacció d'una memòria breu que il·lustri el grau de maduresa del projecte del candidat, així com una entrevista personal orientada, han de permetre que les juntes de valoració avaluïn amb objectivitat, i des d'una perspectiva multidisciplinària, l'adequació dels candidats.

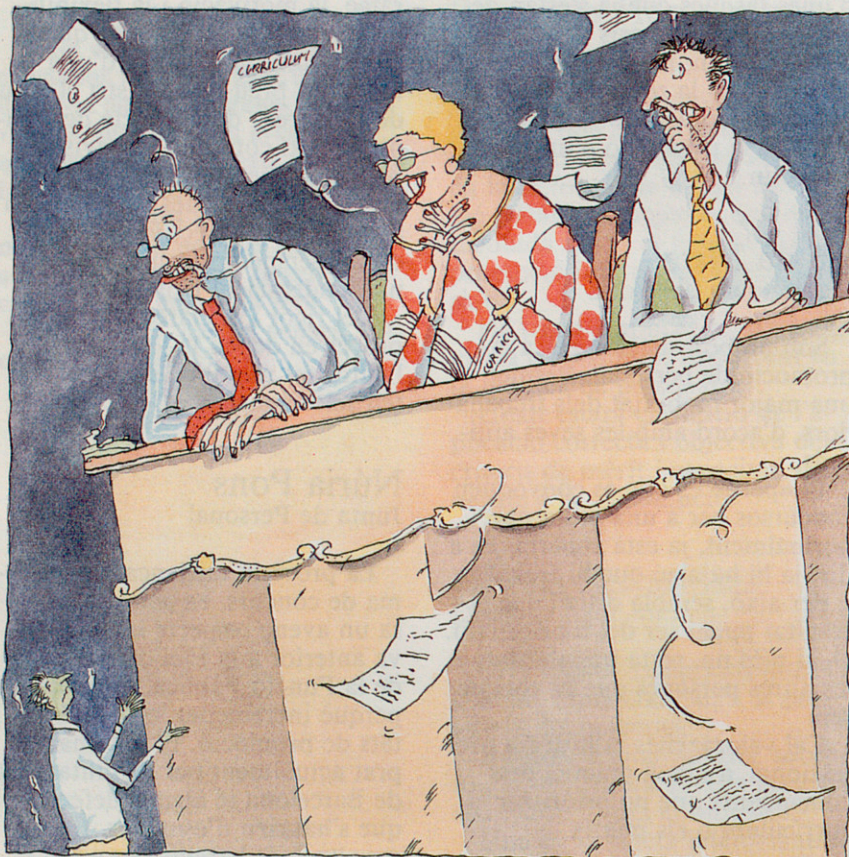
Del rigor i la claredat d'aquest procés en depèn la legitimitat i l'autoritat moral dels qui en surten seleccionats.

Núria Pons

Junta de Personal

La provisió mitjançant el sistema de concurs, en general, suposa un avenç respecte la normativa anterior a la Llei de Reforma de la Funció Pública, sobretot perquè incrementa les possibilitats de promoció. El sistema emprat actualment per l'Ajuntament de Barcelona té alguns defectes que s'haurien d'esmenar. En primer lloc, els barems per a la valoració de mèrits haurien de ser més objectius, i aplicables a tots els llocs de treball d'una mateixa categoria. La burocràcia frena l'agilitat per a la provisió ràpida de la plaça que ha quedat vacant. D'altra banda, la permanència obligada per un plaç de dos anys en el mateix lloc contradiu el principi de mobilitat. L'antiguetat està infravalorada.

S'haurien de treure a concurs absolutament tots els llocs de treball singularitzats i que es duen a terme gràcies a nomenaments sense concurs previ i amb posterioritat a la llei 7/85, cosa que hem reclamat moltes vegades.

Anna Homs

Districte Sants-Montjuïc

Em semblen una bona cosa, tot i que no estic massa informada del tema. Tanmateix el que no em sembla gaire clar dels concursos interns són les bases per a concursar. No s'exigeix un temari concret, sinó que depèn molt més del currículum professional i dels mèrits, és a dir, l'experiència en un tema professional determinat, per la qual cosa molta gent ja queda exclosa de bon principi.

He de dir, a favor dels concursos interns, que són un bon sistema per a la mobilitat professional dins l'administració.

Enric Llarch

Àrea d'Economia i Empreses

No tinc experiència personal ni del Departament d'Estudis sobre el tema. Crec tanmateix que, teòricament, és un bon sistema per instrumentar la promoció dels tècnics de la casa, perquè tothom se senti el més a gust possible en el seu lloc de treball i per evitar que ningú hi quedi retintut contra la seva voluntat. Després, com totes les coses, caldria veure'n l'aplicació pràctica i concreta en cada cas, tant pel que fa als trasllats com als criteris d'avaluació de mèrits dels concursants.

M. Àngels Alonso

Àrea d'Informació

Són molt interessants a nivell teòric. A la pràctica tenen avantatges i inconvenients. En el capítol dels avantatges hi posaria el fet que el personal pot accedir a un lloc de treball més adient al seu perfil professional. D'altra banda permet, també, obtenir la sortida d'alguns departaments sense que el cap t'autoritzi.

En el capítol d'inconvenients, el fet que, normalment, costa molt substituir la plaça que ocupava el guanyador d'un concurs. També he de dir que, en moltes ocasions es creen frustracions, donat que qui ocupa una plaça que surt a concurs no aconsegueix, en molts casos, els requisits demanats per optar-hi.

Oriol Morillo

Districte Sant Martí

En principi és el millor sistema de promoció interna i, a diferència de la lliure designació, reuneix les garanties d'objectivitat i publicitat.

Cal destacar, també, la intervenció que en aquest procediment té la representació sindical dels treballadors, com una garantia més.

Les dues úniques objeccions són: la manca d'agilitat del procés, especialment des que es produeix la vacant per qualsevol circumstància (aprovació d'un nou organigrama, trasllat per haver guanyat un altre concurs, jubilació, etc.), fins que se celebra i es resol el concurs, la qual cosa provoca situacions d'interinitat que poden causar problemes de difícil resolució. L'altra objecció és que resta per veure com s'articularà i

es desenvoluparà, a la pràctica, l'expedient contradictori per tal de remoure d'una plaça o d'un lloc de comandament al qual s'hi ha accedit mitjançant concurs.

Dionisio Ortiz Serveis de Personal

Em manifesto clarament a favor del concurs com a sistema de provisió de llocs de treball singularitzats. Afavoreix el desenvolupament de la carrera professional, tendeix a la professionalització de la Funció Pública i resulta més democràtic i participatiu que el sistema de Lliure Designació.

El model adoptat pel nostre Ajuntament possibilita la selecció de candidats més idonis a partir de l'avaluació dels mèrits i competències necessàries en cada lloc de treball.

Les deficiències detectades a la pràctica obeeixen, al meu parer, a la fase de transició d'una cultura organitzativa més autocràtica a un sistema que concep l'eficàcia en la gestió amb el desenvolupament de la promoció dels seus treballadors. El model és bo, encara que perfectible.

Tenim confiança en el sistema de concurs?

Aurèlia Fernández Districte Horta-Guinardó

Em sembla que esta bé, això dels concursos. Penso, però, que per als qui hem passat els quaranta, i no hem rebut la formació adequada, ens resulta difícil superar el tipus de proves que es demanen. Seria millor valorar l'experiència i la trajectòria de cada persona en concret, més que no posar un examen massa complicat.

Un altre tema que em preocupa és el del català. Per concursar has de saber-lo molt bé. Jo l'entenc i el parlo, però no l'escriu i això, hores d'ara, és indispensable.

Isaac Gutiérrez Districte Sarria-Sant Gervasi

És inqüestionable la necessitat de disposar d'un sistema de selecció i promoció del personal que permeti l'accés dels funcionaris a llocs de treball que, realment, els pertanyen per capacitat, preparació i esforç quotidià. La

valoració d'aquests mèrits, d'acord amb barems específics per a cada convocatòria, i la seva concreció en l'atorgament, d'una puntuació a cadascun dels candidats -basada en situacions professionals referenciades amb informes freds, més que no en la trajectòria professional i personal- introdueix una component subjectiva, agreujada pel desconeixement personal i directe i, sobretot, per la dificultat de quantificar la voluntat de dur a terme la feina encomanada.

Seria interessant fer un seguiment acurat de la trajectòria laboral dels funcionaris.

Els mesos passen volant i les notícies es succeeixen amb una velocitat frenètica. Però La MUNICIPAL, especialment ara que ja és estiu i les amanides són més desitjades, us continua oferint l'amanida diversa d'allò que passa a la ciutat de Barcelona, i on l'Ajuntament hi té alguna cosa a veure. Moltes vegades n'és l'impulsor.

I, amb la voluntat de ser pesats, us demanem que ens envieu totes aquelles notes i informacions que penseu que poden enriquir aquesta amanida fresca de temporada

Tindrem Passeig Marítim

Serà difícil, però tindrem Passeig Marítim a la Barceloneta abans del 92. Serà necessari, però, restaurar de la manera més natural possible la costa i regenerar les platges. Després vindrà el passeig. I serà un passeig sense cotxes, estarà al mateix nivell dels altres carrers de la Barceloneta i disposarà de tres places. També esperem que s'hi instal·lin alguns restaurants.

El Pla Estratègic es consolida

L'Alcalde de la ciutat ha presentat, darrerament, el Pla Estratègic, Econòmic i Social, del que han informat el President de la Generalitat, el President del Govern i al rei Joan Carles. El Pla Estratègic s'ha convertit, acceleradament, en el marc de treball i referència que la Ciutat Organitzada i l'Ajuntament volen posar en pràctica per a una ciutat significativa a Europa. I cal que ho sàpiguen totes les institucions de l'estat perquè hi col·laborin.

Banyar-se a Barcelona

Les platges de la Barceloneta, el Bogatell, Sant Sebastià, la Marbella i la Nova Marbella tenen el nivell B de la Comunitat Europea. Això suposa que estan francament bé. Però encara tenen algun problema d'aigües residuals. En aquestes platges cada dia es recullen les deixalles que els banyistes hi deixen i, ben sovint, es neteja la sorra amb el mètode d'oxigenació mecànica. La zona està coberta per la central depuradora del Besòs. S'hi ha fet, per a aquest estiu, àrees de jocs infantils i passos per a minusvàlids. Si et banyes, el mar de Barcelona espera llepar la teva pell!

Lectors que ens diuen coses

Gràcies a tots els qui han contestat la petita enquesta. Gràcies, d'una manera especial, als qui ens l'han criticada. I també als qui ens han fet arribar algun estirabot. Gràcies perquè la gent que fem, mes a mes, La MUNICIPAL, volem fer una revista que expliqui coses de l'Ajuntament. Que parli d'allò que fem. Dels projectes que tirem endavant. És clar que a alguns els agradaria que parléssim d'allò que no fem i d'allò altre que no funciona massa bé. Pensem, però, que la crítica oberta ha marcat els números que ja hem fet. I continuarem amb ella.

Cerimònies olímpiques

Els dos grups empresarials, Ovídeo-Bigas Luna i Bassat-Sport-Sporting han decidit presentar una única proposta de cerimònies d'obertura i cloenda olímpiques que sumin els dos elements més positius d'ambdós projectes: la innovació i la tradició olímpica. La proposta preveu que s'utilitzin diferents punts de la ciutat, units per la televisió. Les cerimònies olímpiques, es preveu que les vegin 3.500 milions de persones i tindran un cost aproximat de 2.700 milions de pessetes. L'entrada per a la cerimònia inaugural valdrà al voltant de les 25.000 pessetes. Les entrades per als esports, però, oscil·laran entre les 1.000 i les 1.700 pessetes.

Participació en la Carta Municipal

Barcelona necessita més autonomia per respirar, més competències per aprofitar les seves possibilitats, més recursos per servir els ciutadans. Tot això ho explica el fulletó que edita -número 2- la Carta Municipal, on s'informa sobre dels òrgans de participació per a l'elaboració de la Carta: el Consell Consultiu de la Carta Municipal, la Comissió d'Alcaldes i la Comissió Assessoria Tècnica- jurídica. També es preveu convocar a consulta les entitats ciutadanes més representatives. La voluntat municipal és que la Carta sigui debatuda i acceptada, àmpliament, per tota la ciutat, cultural, social i econòmica.

L'orquestra sona!

Ha aparegut, ja, el programa de l'Orquestra Ciutat de Barcelona per a la temporada 1990-91. És un programa molt variat i ple de sonoritats d'èpoques i estils diferents. Per als qui esteu interessats en els abonaments, penseu que teniu temps fins mitjans setembre. També es venen localitats per telèfon i hi ha preus especials per a estudiants i per als Amics de la Música.

Guia de l'estudiant

A tots els qui esteu en contacte amb estudiants, us anirà d'allò més bé aquesta nova Guia que es centra en l'orientació professional i laboral d'aquells joves que dubten, van una mica despistats o volen saber més sobre allò a què es volen dedicar. És útil, també, per a pares i professors.

Guia pràctica per tramitar expedients

Sota aquesta denominació s'ha editat una guia que pretén facilitar a l'organització municipal una eina de treball que permeti normalitzar el contingut documental dels expedients administratius i reflectir els procediments seguits en la seva confecció, mitjançant la concreció dels circuits corresponents. La guia està adreçada als gestors dels expedients i als nivells auxiliars dels òrgans de govern. És, val a dir, molt fàcil de consultar.

La Barcelona verda

Barcelona té una superfície ajardinada de 4,3 milions de metres quadrats. D'aquests, un milió correspon a arbusts, 845.000 metres a gespa, 576.426 a sotabosc, 64.042 a cactus i 24.571 metres quadrats a flors. Tenim 125.000 arbres plantats en zones verdes i 119.984 pels carrers. Saber-ho, ara que pica la calor, refresca una mica l'ambient.

Les 24.000. Un punt i final negociat

És conegut per tothom, però continua essent notícia: el personal de l'Ajuntament cobrarà una paga extra especial de 24.000 pessetes abans del 30 de setembre.

Amb aquest acord, signat el 5 de juny, es van tancar les negociacions entre representants de l'Ajuntament i de les centrals UGT i CC.OO., com a derivació de les que s'han anat celebrant entorn la «Plataforma Sindical Prioritària», i que es troben, a hores d'ara, pendents de la signatura final.

L'acord sobre la paga tanca expressament, segons hem llegit al mateix text, l'estira-i-arronsa sobre el «deute social», que l'Ajuntament sempre ha negat que existís en el nostre cas, i que els sindicats havien invocat repetidament.

Benestar Social a les Grans Ciutats

La Federació Espanyola de Municipis i Províncies i l'Ajuntament han organitzat, aquest juliol, unes jornades sobre Benestar Social a les Grans Ciutats que volen recollir la preocupació dels governs locals de les ciutats per examinar els problemes que planteja la planificació i la gestió dels serveis que poden i han de contribuir al benestar social. Al mateix temps es vol analitzar el paper específic d'aquests governs i la col·laboració entre Administracions Locals, centrals i Comunitats Autònomes per organitzar, efectivament, la solidaritat social, i el benestar de les ciutats del nostre país...

Catàleg de compres

El Servei Tècnic Administratiu de Compres ha editat, amb una imatge externa molt agradable i una profunda remodelació interna, un nou catàleg de compres que facilita extraordinàriament la presa de decisions sobre el producte que es necessita. El catàleg homogenitza la imatge corporativa i racionalitza la despesa. Amb el catàleg al davant, comprar allò que es necessita és molt més fàcil.

Estudiants en pràctiques

Per tal d'impulsar i normalitzar la realització d'estades de pràctiques per a estudiants i postgraduats, s'han establert uns criteris reguladors.

Una primera experiència interessant, derivada d'aquest esforç de racionalització, s'ha materialitzat en un conveni amb la U.A.B., a través del qual estudiants del Master en Gestió Pública estan realitzant estades sota la tutoria de tècnics municipals. Se'ls han encomanat les tasques següents: memòria 1989 de les empreses i institucions municipals; col·laboració amb els Serveis Jurídics; i l'anàlisi de l'organització i gestió de Serveis Personals de l'Eixample (amb suport tècnic de l'Àrea d'Organització).

A l'Espanya Industrial, gastronomia

El parc de l'Espanya Industrial és molt agradable i sol sortir sempre a les fotos de la nova Barcelona. Sembla, però, que es pot utilitzar més. Per això, el Districte Sants-Montjuïc ha tingut la bona idea de projectar-hi una colla d'establiments de copes i manduca. Us imagineu prendre una copa des de les balconades dels fars de Peña Ganchegui? Aviat serà possible.

Seminari d'economia urbana

S'està organitzant un seminari sobre economia urbana que té com a finalitat obrir un fòrum de debat que permeti la comunicació entre els diversos professionals de l'economia urbana que treballen a l'Ajuntament fent feines d'anàlisi i avaluació. Es tractaran temes com l'economia, la cultura, l'ecologia urbana i la qualitat de vida.

Casaques Roges per la Rambla

Per la Rambla, el barri gòtic i el Passeig de Gràcia, han aparegut, amb l'arribada de l'estiu, els informadors del Patronat de Turisme.

A mitjans de juny es van reunir, al Centre de Formació de Personal, els 28 informadors per preparar la seva sortida al carrer. Van rebre classes sobre l'oferta turística, fent pràctiques amb les guies d'informació, reflexionant sobre el tracte amb el públic i fent el turista per Barcelona, enquadrant-la des dels seus objectius fotogràfics.

Canviar els papers, encara que només sigui per uns dies, i posar-se a fer el turista per a després entendre's millor, ha estat una de les experiències més valorades per aquest col·lectiu, que també es fa càrrec de l'autobús 100, d'itineraris turístics i de les oficines d'informació de la Plaça Sant Jaume i del Palau de la Virreina.

Els turistes que ens visiten

Necessitem, urgentment, l'aeroport nou, que augmentin les places hoteleres i que la Fira de Barcelona s'amplii. Necessitem, en definitiva, més infraestructura turística. Perquè el sector turístic creix. I creix, bàsicament, en visitants que vénen a la ciutat per motius professionals. La majoria dels qui vénen, ho fan per afers comercials, alguns per fer, simplement, turisme, d'altres vénen a fires o fan de Barcelona una etapa del seu viatge. Els qui ens visiten puntuen amb un notable l'oferta cultural, la qualitat hotelera i l'amabilitat ciutadana. Donen un aprovat a la seguretat ciutadana. I un suspens a la pol·lució ambiental i al nivell de sorolls. Els agrada molt visitar el Barri Gòtic, les Rambles, la Sagrada Família i Montjuïc. I gasten, els homes de negocis, una mitjana de 16.000 pessetes diàries.

Benzina sense plom

L'Ajuntament ha demanat que el preu de la benzina sense plom s'iguali, com a mínim, amb el de la súper. També vol que s'agilitzi el procés de tramitació de llicències per a assortidors i que s'estableixin bonificacions fiscals per a aquelles gasolineres que instal·lin assortidors de benzina sense plom. Inclús s'està disposat a subvencionar-les, perquè cal reduir dràsticament el nivell de contaminació de la ciutat. Així que ja ho sabeu! Si voleu descontaminar, ompliu de benzina ecològica el dipòsit del cotxe.

Mostra de Turisme per a joves

Per a tots aquells joves, o no tan joves, que es volen muntar les vacances viatgeres, o viure la seva pròpia aventura, s'ha obert la 7a Mostra de Turisme Juvenil. En aquest espai es pot trobar tota la informació per realitzar tota mena de viatges, així com l'assessorament de tècnics de turisme o de viatges avesats a córrer aventures per tot el món. Els joves tenen aquí la resposta a les preguntes que ens formulen abans de sortir de casa: existeixen llocs barats per dormir?...Hi ha un tren o un autobús que em porti d'aquí cap a allà?...Quins descomptes se'm fan com a jove?... On podré menjar per un preu econòmic?...-Quins tràmits cal fer? La Mostra s'ha obert en un local nou, i a la planta baixa, a la cantonada Ferran/Avinyó.

Rambla per a Sant Andreu

Una aspiració veïnal sorgida al llunyà 1969, pren forma al Consell del Districte de Sant Andreu: tots els partits polítics estan d'acord en prolongar la Rambla fins l'Avinguda de la Meridiana, respectant el projecte de passeig central. Després de vint anys de cotxes, els de Sant Andreu poden tornar a passejar per la Rambla que va destruir l'alcalde Porcioles.

Qui ho endevina, premi!

Comencem el nostre concurs «A la recerca de la dependència perduda». És molt fàcil, però cal conèixer els racons i racoets del nostre Ajuntament.

Si identifiques –i avui és molt senzill– aquestes dues fotografies, posa la resposta dins d'un sobre i ens la fas arribar ràpidament. Als primers cinquanta encertants els regalarem una entrada per al concert d'òpera del gran Pavarotti.

Ja l'has identificat?

Nota: No val la modernitat del fax ni el telèfon.

Per a les vacances tenim alguns suggeriments. Els qui us dediqueu a l'economia i a l'advocacia necessiteu, segurament, una mica de moreria que us recordi que la vida també és plaer. Els qui us dediqueu al treball social, oblideu-vos dels problemes i llanceu-vos a la placidesa d'un balneari o d'una platja deserta amb palmera i xiringuito de peixet fregit. Els qui feu de regidors i coordinadors a la casa, us recomanem que us guardeu de les serps d'estiu. Als sindicalistes, relax i vitamines per afrontar la campanya electoral de la tardor. A les senyores que tenen l'Ajuntament com una patena, els recomanem la inactivitat total. Als jubilats, alliberar-se dels nets. Als de cultura els recomanem abstenir-se de la Biennal de Venècia. Als d'Urbanisme, els Alps o la Selva Negra. Als del Zoo, anar a veure les feres amansides de Wall Street. Als qui us passeu tot el dia en això de la informàtica, Disneylàndia. I, a tots, us desitgem que trobeu el llibre que busqueu, l'amor que necessiteu, la fresca que perseguiu i el relax més total, voluptuós i plaent. L'equip de La Municipal us desitja unes bones vacances!

Per molts anys!

Continuem desitjant-ho als llunàtics del mes de juliol, inevitables Càncer. Avancem la nostra felicitació als primers nascuts sota el signe de Leo del mes de juliol. I, també, als qui dominen absolutament el mes d'agost. Aquest és el signe que ha estat l'encert del zodíac. Són radiants, brillants i espontanis. No hem d'oblidar que han nascut dominats per la súper-estrella: el Sol. Tenen vocació de líders i els seus col·laboradors els adoren. El demà no existeix per a ells, l'avui ho és tot. De vegades, la intuïció els falla i, llavors, poden incórrer en valoracions equivocades. A canvi, no són ressentits ni rancuniosos. Trobem Leo en totes les professions, perquè no tenen una vocació definida. La seva vocació és complir els objectius que s'han proposat.

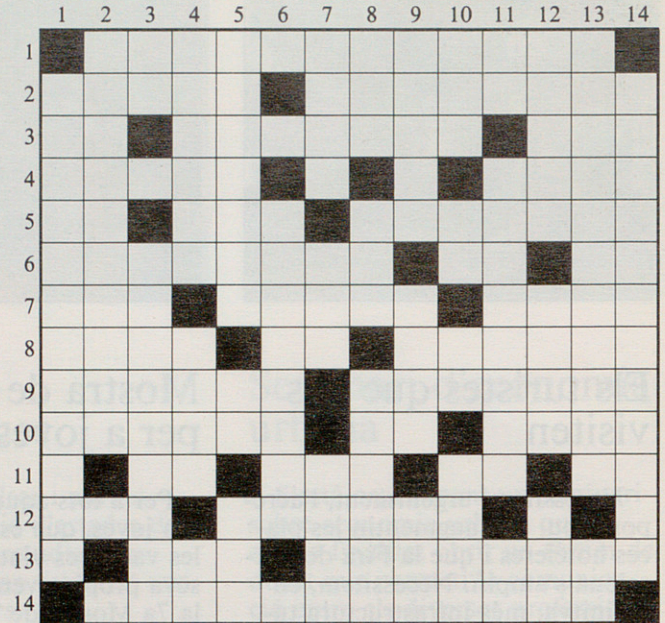
En qüestions amoroses, no baixeu la guàrdia. Si trobeu un Leo us organitzarà completament la vida, per sempre.

Són, i han estat Leo: Napoleó, Maria Aurèlia Capmany, Mussolini, Cinta Llorens, Jaume Alsina, la princesa Margarita d'Anglaterra, Enric Truñó, Guillem Sánchez, Henry Ford, Lídia Aparicio, Walter Scott, Lolo Ibern, Jaume Noufuentes, Joana Agudo, Joan Torres i Santiago Caussignac.

Paraules entrelaçades

Problema número 3

per TÍSNER

Traverseres:

1. Molière el va retratar magistralment en «El malalt imaginari». 2. Fa el seu fet enroscant-se. Bèsties de càrrega invertides. 3. A mi, pronominal. Antigament et deixava reconèixer a certa distància un sacerdot. Fa molta ràbia haver de llançar el darrer que et queda. 4. Ciutat belga fronterera amb Holanda, Alemanya i el Gran Ducat de Luxemburg. Poseu-hi una i, si no us sap greu. Ara estaria bé una a. Parlar a llarga distància. 5. Un sí invertit? deu ser un no, oi? Té un pas allò que se'n diu majestuós, que feia bavejar Hitler. Contracció involuntària i persistent d'un múscul o d'un grup muscular. 6. Brindares. Tractament ennobridor. El mateix us dic. 7. Abreviatura d'un estat nord-americà. Darrer badall d'un riu. S'oposa a tot. 8. Rígid, garratibats, enravenats. Tractament ennobridor que no és el d'ara fa una estona sinó l'altre. Detesta el dinar de Nadal. 9. Alleujar la malaltia a l'inrevés. Pèssim indret per jugar-hi a futbol. 10. Ho deixa net i pelat com el palmell, venint de l'est. Bisbe urgellenc canonitzat. Riu de Txecoslovàquia, afluent de l'Elba. 11. Hi va una discreta pe. Gos. Donar. Arbre de les ulmàcies. Principi d'acord. 12. Bòvid que habita les altes muntanyes tibetanes. Dit de corcoll. Poseu-hi, ben entès que si us plau, una xeix. I ara, una simple e. 13. Caldria que acollíssiu plens de bona voluntat la idea d'una a. Va arribar, se't va instal·lar a casa i ja mai més no te'l podràs treure del damunt. Meridionals. 14. Acull amb els braços oberts.

boles. Jo hi plantaria una a. Se-guida, és clar, d'una hac. 3. Pronominal invertit. Hi va una sensible e. El tècnic te'n fa una a la boca i una altra a la cartera. 4. Us hauríeu equivocat si pensàveu que ja no es podia deteriorar més. Et fa l'ullet des de l'aparador de la pastisseria. Vostra Senyoria. 5. En química, nom genèric dels àcids de Bronsted. Antiga ciutat caldea. La seva missió consisteix a obstruir. 6. Poseu-hi una discreta ce. I una ena ben taujana, pobrissona. Sap molt bé què vol dir la pressió ambiental. El cor em diu que una i. 7. Relatiu a la duresa. Hi va una ela tota sencera. Ho té tot per a volar. 8. Caiguda de petits cristalls. Punt cardinal. Filera. 9. Comunicaràs, manifestaràs. Ram de flors capgirat. Cansat de mala manera. 10. Estrany de debò. Poseu-hi una pe sense cap mena de contemplació. Nota de la redacció. Tria, es decideix. 11. El cor de la tietja quan travessa la riera. Illa filipina vista des del sud. Dues erres i no dic tres perquè no hi caben, que sinó... 12. Garrepes. Facis la teva cassetta. Fa cara de be petit. 13. Fecundes en fets adversos, en desgràcies. Nota musical. 14. Ja les dúiem en els gens.

Solució:

Perpendiculars:

1. Tractament medicinal la matèria prima del qual no la pots adquirir a la farmàcia. 2. Mítges

GRΣC90

FESTIVAL D'ESTIU DE BARCELONA
28 JUNY - 5 AGOST

La MUNICIPAL

La MUNICIPAL

dels funcionaris,
tècnics i polítics
de Barcelona

I tu, ¿què en penses de
La MUNICIPAL?

¿Podries definir amb
tres paraules La MUNI-
CIPAL?

¿Què és el que més t'ha
agradat d'aquest tercer
número?

¿I el que menys?

¿Quins temes t'agrada-
rien que tractéssim?

¿Tens algun suggeriment
per a una nova secció?

Envia'ns la teva opinió
a La MUNICIPAL de
funcionaris, tècnics i po-
lítics.

Ajuntament de Barcelona